

בתי המשפט

	תפ"ח 1158/02	בביהת המשפט המחווזי בתל-אביב-יפו
--	---------------------	---

בפני הרכב:

כב' השופט שרה סיירוטה, ס.ג. - אב"ד
כב' השופט אברהם טל
כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני

המאשימה

מדינת ישראל
המחלקה לעניינים פליליים, בטחוניים
وعניינים מיוחדים בפרקיות המדינה
ע"י ב"כ עוה"ד ד. חן, ר. חזון, א. בר-
נתן

- גג ד -

הנאשם

מרואן בן חטיב ברוגתי
יליד 1959, ת.ז. 959251745
מרמאלה (במעצר מיום 15.4.02)
ע"י הסניגוריה הציבורית

הכרעת – דין

תוכן - עניינים

עמ' 2

חלק ראשון: מבוא

עמ' 6

חלק שני: מסכת הראיות

עמ' 6

א. חفت"ח התנאים וגדודי חללי אלקטא כארוגני טרור

עמ' 8

ב. מעמדו של הנאשם ותפקידו בארוגני הטרור, ותמיינתו בפיגועים**בגדי ישראל****ג. עדויותיהם של פעילי הטרור מהחפת"ח בדבר קשריהם עם הנאשם****מעורבותם בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירה לעדויות אלו** **עמ' 16**

עמ' 16	(1) נאצ'ר עויס.....
עמ' 20	(2) נאצ'ר נג'י ابو חמיד.....
עמ' 22	(3) אחמד ברוגוטי.....
עמ' 27	(4) מוחמד מצלח (אבי סטחא).....
עמ' 27	(5) ג'מאל אחויל.....
עמ' 28	(6) נאצ'ר א-שוויש.....
עמ' 30	(7) עלי עיאדיה.....
עמ' 30	(8) איסמעיל רדאייה, מוחמד ابو חלאוה וכמאל ابو וער.....
עמ' 34	(9) נאסר (חלום) נג'י ابو חמיד.....
עמ' 34	(10) זיאד חמודה.....
עמ' 35	(11) ריאד עמור.....
עמ' 35	(12) נאצ'ר חאג'.....
עמ' 36	(13) תחריר ברוגוטי.....
עמ' 37	(14) אחמד מוצפר.....
עמ' 37	(15) שrif נג'י.....
עמ' 38	(16) אמיד ابو רדחה.....
עמ' 39	(17) אשרף ג'יאבר.....

ד. דברי הנאשם בחקירה וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועים**בגדי ישראל**

עמ' 40

עמ' 40	(1) אחוריותו של הנאשם לפעולות חוליות הטרור ומידת שליטותו בהן.....
עמ' 44	(2) מעורבותו האישית של הנאשם בפיגועי הטרור שביצעו חוליות שתחת פיקודו.....
עמ' 47	(אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב.....
עמ' 48	(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים.....
עמ' 48	(גג) הפיגוע במסעדת "ס' פוד מרקט" בתל-אביב.....
עמ' 49	(דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים.....
עמ' 49	(3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור.....
עמ' 51	(4) סיווג למבקשים ולמשפחות העצורים והחללים.....
עמ' 52	(5) גiros פעילים לארגוני הטרור והדריכתם.....
עמ' 53	(6) קריואוטיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים בגדי ישראל.....

ה. הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתוב האישום	עמ' 56
(1) רצח טליה ובנימין כהנא ז"ל ליד עפלה.....	עמ' 56
(2) רצח עקיבא פשkos ז"ל באזורי התעשייה בעתרות.....	עמ' 57
(3) רצח הנזיר היווני ציפוקט קיש גרמנוס ז"ל במעלה אדומים.....	עמ' 59
(4) רצח יניב ושרון בן שלום ז"ל ודורון יוסף סורו ז"ל בכביש 443.....	עמ' 59
(5) רצח מאיר וייזובייז ז"ל בכביש מס' 9 בירושלים.....	עמ' 61
(6) רצח אליהו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב.....	עמ' 62
(7) רצח יואלה חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443.....	עמ' 63
(8) רצח 6 אנשים באולום השמחות "ארמן דוד" בחדרה.....	עמ' 64
(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים.....	עמ' 66
(10) פיגוע ירי בשכונת נוה- יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב ז"ל.....	עמ' 66
(11) רצח גדי רג'ואן ז"ל בمطلوب בשקבי עטרות.....	עמ' 69
(12) הפיגוע במסעדה "סי פוד מרקט" בתל אביב.....	עמ' 70
(13) פיגוע ירי במלון "ג'רמי" בנתניה.....	עמ' 72
(14) רצח קונסטנטין דנילוב ז"ל בבאקה אל-עריביה.....	עמ' 73
(15) פיגוע ירי בין עטרת לביבר-זית.....	עמ' 74
(16) ניסיון פיגוע בפאב "ביאנקיני" בירושלים.....	עמ' 75
(17) פיגוע ירי בכביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים.....	עמ' 77
(18) ניסיון לפיגוע התאבדות בבית חנינה בירושלים.....	עמ' 78
(19) פיגוע ירי בכביש בית אל- פסגות.....	עמ' 78
(20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים.....	עמ' 79
חלק שלישי: הערכות הראיות ומשקלן	
חלק רביעי: ניתוח משפטי ומסקנות	
1. פעילות וחברות בארגון טרוריסטי	
2. אחריותם של מבצע בצוותא, מshed ומייע והאבחנה בינויהם	
א. מבצע בצוותא לעומת מייע.....	
עמ' 94	
ב. עבירה הסיווע.....	
עמ' 96	
ג. עבירה השידול והאבחנה בין מבצע בצוותא למשד.....	
עמ' 104	
ד. אחריותו של מנהיג חבורה ערבית נטול בצוותא או כמשד.....	
עמ' 112	
עמ' 117	
3. מסקנות בעניין אחריותו של הנאשם כמבצע בצוותא, מshed ומייע	
א. פיגוע הרצח בתחנת הדלק בגבעת זאב.....	
עמ' 123	
ב. רצח הנזיר היווני ציפוקט קיש גרמנוס ז"ל במעלה אדומים.....	
עמ' 135	
ג. פיגוע הרצח במסעדה "סי פוד מרקט" בתל אביב.....	
עמ' 136	
ד. ניסיון פיגוע ליד קניון מלחה בירושלים.....	
עמ' 138	
עמ' 139	
חלק חמישי: סיכום	

הכרעת – דין

חלק ראשון: מבוא

1. בתאריך 14.8.2002 הוגש נגד הנאשם כתב-אישום, המיחס לו מספר עבירות של רצח בכוננה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיווע לדרצח לפי סעיף 300(א)(2) ביחס עם סעיף 31 לחוק העונשין; שידול לדרצח לפי סעיף 300(א)(2) ביחס עם סעיף 30 לחוק העונשין; ניסיון לדרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין; **שירות קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499 לחוק העונשין; **פניות וחוויות באירוגן טרור** לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת מינית טרור, התש"ח-1948.

2. כתב-אישום מיחס לנאשם שותפות, אירוגן וביצוע של פועלות-טרור נגד מטרות ישראליות, אשר החלו בספטמבר 2000 במסגרת אירוגנים המכונים "ארגוני אלאקצא" (להלן: "ארגוני אלאקצא"). על-פי הנטע בכתב-אישום, עמד הנאשם בראש אירוגני-טרור באיזור יהודה ושומרון (או"ש): אירוגן ה"פט"ח" (להלן: "הפט"ח"), אירוגן ה"תנאים" השיך לפט"ח (להלן: "התנאים") ואירוגן "גדודי חללי אלאקצא", הכול התארגנות של פעילי טרור של התנאים שביצעו פועלות טרור נגד מטרות ישראליות (להלן: "גדודי חללי אלאקצא"). הנאשם היה זה שתייחס וקשר בין גורמי השיטה הבכירים של שלושת האירוגנים הניל' (כולם יחד יכוו להלן: "אירוגני הטרור"), אשר היו אחראים לביצוע של פועלות-טרור נגד מטרות ישראליות.

כתב-אישום מפרט את שמותיהם של שמיונה פעילי טרור בכיריהם, שפעלו תחת הנהגתו של הנאשם ביצוע פועלות הטרור, והם נaser עויס (להלן: "עויס"), אחמד ברוגוטי, נاصر אבו חמיד (להלן: "אבו חמיד"), ראייד כרמי (להלן: "כרמי"), מהנד דיריה (אבו חלאוה) (להלן: "מהנד"), מחמד מצליח (אבו סטח) (להלן: "אבו סטח"), מנצור שרים (להלן: "שרים") ומחמוד טיטי (להלן: "טיטי").

הנאשם ומפקדיו השיטה גיסו פעילים לאירוגני הטרור, הפעילו אותם וודאו לספק להם אמצעי לחימה (אמל"ח) וכסף. הנאשם עסק גם בהכשרת פעילי הטרור למטרותם ובגירוש כספים לאירוגני הטרור. כמו כן שידל הנאשם ועודד את פעילי הטרור לבצע פיגועים נגד מדינת ישראל באמצעות התקשרות, בכינויים שונים ובאמצעות הפעצת כרוזי הסטה.

כתב-אישום מיחס לנאשם **בסעיפים 8-15** מעורבות ואחריות לביצוע 37 פיגועים ופועלות-טרור, אשר בוצעו ברובם בתחום מדינת-ישראל על-ידי מפקדי השיטה והפעילים בחודשים דצמבר 2000 ועד אפריל 2002, ושבהם כופחו חיותם של רבים מאזוריה מדינת-ישראל וחיליה, ונפצעו רבים אחרים. חלק מעשי הטרור מפורטים בכתב-אישום, ורובם מפורטים רק בנספח לכתב-אישום.

3. **ראיות הتبיעה כוללות את עדויותיהם של אנשי מערכת הביטחון, חוקרי השב"כ ואנשי המשטרה שעסקו בחקירת הנאים; עדויותיהם של אזרחים וגורמים אחרים שעדים לפיגועים נושא כתב-אישום; מסמכים שנפתחו על ידי צה"ל במשרדי הפט"ח ובמשרדו של הנאשם; חוות דעת של מומחים ממערכת הביטחון בעניין פעילות ארגוני הטרור ועמדתו ותפקידו של הנאשם בהם; עדויותיהם של פעילים בארוגני הטרור והדברים שמסרו בחקירהם בשב"כ ובמשטרה; אמרות הנאים שתועדו על ידי אנשי השב"כ בדוחות כתובים, ואשר חלקלו ותומלו; דברים שאמר הנאים לדובבים שהוכנסו לתא במלחך חקירתו ולמקורהו אחמד ברוגוטי שנעצר עמו; דברי הנאים בכלי התקשרות לפני מעצרו, והודעות הנאים במשטרה.**

תמלילי חקירתו של הנאים בשב"כ הוגש על ידי חוקרי השב"כ שניהלו את החקירה שהוקלטה וזיהו את קולו של הנאים בה ("ימופז" בעמ' 58, "נדב" בעמ' 79, "סמיות" בעמ' 86-85 ו"דני" בעמ' 90). שיחתו של הנאים עם אחמד ברוגוטי הוגשה על ידי החקור "רוברט" (עמ' 65). הקלטות מהחקירה הנאים ומחקירת המזוכבים פלוני 1 ופלוני 3 תומלו על ידי נתן בסו (עמ' 174).

חוקרי השב"כ שהיעדו אישרו את נכונות הכתוב בזכ"דים שרשמו במהלך חקירתו של הנאים (זכ"דים ת/6 - ת/96). מדובר בדו"חות שנרשמו בעברית לגבי חקירה שהתנהלה בעברית ובערבית

(הנאש דובר עברית טובח), בהם נרשמו עיקרי הדברים שנאמרו על ידי הנאש (ראה החוקר "סטיב" בעמ' 53, החוקר "אמיל" בעמ' 55 והחוקר "רוון" בעמ' 60).

4. אשר להודיעת הנאש במשטרה, הרי שהנאש הודיע בכל חקירותיו במשטרה - בוגד בדרך בה נוג בעת חקירותיו בשב"כ - כי הוא כופר בזכותו של המשטרה לחזור אליו, ולכן סירב לענות על שאלות החוקרים (ראה הודיעת ת/99-ת/109). לפיכך, הודיעתו של הנאש כוללת שאלות רבות שהוצעו לו על ידי החוקרים, וסירבו להסביר עליהן. במקרה בודדים ביותר התייחס הנאש בקצרה לדברים שאמר לו החוקר, ובנסיבות אלו הכחיש לחוטין את כל הטענות שהוצעו לו - גם אלה בהם הודה בחקירותו בשב"כ. הנאש הכחיש כי היה מנהיג של גdoi חלי אלאקטוא וה坦זנים (הודיעת ת/101 עמ' 6, הודיעת ת/105 עמ' 2, הודיעת ת/106 עמ' 3); הכחיש כי הכיר את פעילי הטרור שהודיע כי היו קשור עמו (כפי שיפורט להלן), ואפיו הכחיש כי הכיר את ראייד כרמי (ת/104 עמ' 8). כל אלו הוכחו, כפי שיבורר להלן, לא רק מפי פעילי השיטה, אלא גם מפי הנאש עצמו, מהמסמכים שנתפסו במשרד, אשר הנאש הכחיש בחקירותו כל קשר אליהם, וטען כי כתוב ידו לא מופיע עליהם (ראה הודיעת ת/108-ת/109).

הודיעתו של הנאש הוגשו על ידי החוקרים דוד זריהן ורפי נוריאל (עמ' 113, 18, 33), אשר הסבירו כי הנאש סירב לחותם על האזהרה ועל ההודעה, וכי הוא נחקר בעברית. זריהן אף העיד כי הנאש סירב למסור טביעה אכבע ולהצטלם. הנאש אמר באופן כללי בהודיעתו ת/106 כי כל האשמות כנגו אין נוכחות, וכי הוא חף מכל אשמה.

5. בפתח משפטו העלה הנאש טענות מקדימות הנוגעות לסמכות בית משפט זה לשפטו אותו, ואלה נדחו בהחלטת בית המשפט מיום 19.01.03 (עמ' 34-1 לפרטוקול). הנאש בחר שלא להסתיע בשירותי סניגור, ואך דחה נмерצות ובעקבות כל ניסיון של בית המשפט לשכנעו להיעזר בסניגוריה הציבורית או בסניגור מטעמו.

בבית המשפט הטיל אמן על הסניגוריה הציבורית לייצג את הנאש, חרף בקשותיה החזרות וشنנות להשתחרר מינו, ולמעשה היא מייצגת את הנאש גם כוים ונכח בכל הדיונים. ואולם הסניגוריה הציבורית בחרה להיעתר לביקשת הנאש שלא להעלות טענות כלשהן מטעמו במהלך המשפט, לרבות טענות משפטיות, ואף לא לחזור את העדים.

כך התנהל ההליך על פי בחרותו של הנאש, אשר מושך לכפור בסמכות בית המשפט לשפטו אותו. בנסיבות אלו בחר הנאש גם שלא להגיב על כתוב האישום. כמו כן נמנע הנאש מהיעיד עצמו או להביא עדים מטעמו. עם זאת, הנאש הגיב מיידי פעם על דברי העדים או על טענות שטעהה ב"כ המשימה במהלך הדיון, ודבריו נרשמו בפרטוקול כלשונם. בנוסף הגיב הנאש על סיכון התביעה בעל פה (שהוגשו גם בכתב), בנאום סניגוריה שנשא במסגרת הסיכון ועל פה, ואשר לא התייחס לנוגן של האשמות שהוצעו כנגדו. למוטר לצין כי הנאש קיבל עצמו, ובאמצעות הסניגוריה הציבורית, את כל חומר הראיות, הפרוטוקולים והסיכומים.

6. העברות נשוא כתוב האישום הן ברובן "עבירות פניות" הנוגעות לפיגועים שבוצעו בישראל, וחלקן "עבירות חזץ", שבוצעו בתחום האיוור (קרי: יהודים ושומרון). ואולם, כפי שהבהירנו בהחלטה שניתנה ברגע לטענותיו המקדימות של הנאש, מוסמך בית משפט בישראל לדון בעבירות חזץ כנגד המדינה, או נגד אזרח או תושב ישראל, יהא מקום ביצוע העבירה אשר יהא (סעיף 13(א)-(ב) לחוק העונשין, תש"ז-1977). זו היא אותנה "תחולת פרוטקטיבית", אשר נועדה להגן על אזרחים ותושבים ישראלים כנגד פעולות טרור הנעשות בחסותו ובגיבויו של מדינת אחרת (ש"ז פל, מ. קרמניצר, *תגובה לחיבור בוגנות התחולת הנצינוגנית של דיני העונשין*, פליילים ה 1 (1996), בעמ' 83, והשווה דעתו של ג. שחר, שם בעמ' 5). עוד פסקנו בהחלטה שניתנה בטענותיו המקדימות של הנאש, כי לא נראה שהתנאים הקבועים בסעיף 14(ב) לחוק העונשין רלבנטיים למקרה זה, אם הם חלים כלל על הסמכות הפרוטקטיבית שבסעיף 13 לחוק (להבדיל מהסמכות

הפרנסונליות שבסעיף 14), שכן הרשות הפלסטינית איננה מדינה. העברות המוחסנות לנאים בכתב האישום הן עבירות כנגד בוחון המדינה, כנגד אזרחיה ותושביה, ועל כן הן נופלות במסגרת סעיף 13 לחוק העונשין, ובית משפט זה מוסמך לדון בהן.

חלק שני: מסכת הראיות

א. הפת"ח, התנאים וגודדי חלי אלאקטא כאירוגני טרור

7. ראש חטיבת המחקר באגף המודיעין של צה"ל, תא"ל י. קופרוסר, הגיע במהלך עדותו (עמ' 38) חוות דעת בה התייחס לפעולות של הפת"ח, התנאים וגודדי חלי אלאקטא (ת/ז). אל חוות הדעת צורפו מסמכים של שנותפסו על ידי צה"ל במבצע "חומות מגן" הנוגעים לעניין זה. הפת"ח (ראשי תיבות בmorph בערבית של "התנועה לשחרור פלסטין") דגל מאו יסודו על ידי יאסר ערפאת בשנת 1959 במאבק מזוין כנגד ישראל, אשר התבטה בвиיזוע פיגועי טרור נגד ידים ישראלים בארץ ובחו"ל. לאחר חתימת הסכם אוסלו נדחק עירקון "המאבק המזוין" למקום שני, אך נותר כאופציה להשגת מטרות הארגון במרקם שהמוא"מ עם ישראל לא يصل. עם פרוץ האינתיפאדה השנייה בחודש ספטמבר 2000, הוביל הפת"ח את פיגועי הטרור בשטחים, וזאת באמצעות שתי ועדות עלילות המנהלות את הפעולות - האחת באזור יהודה ושומרון, והשנייה באזור רצועת עזה. בראש הוועדה העליונה של אזור יהודה ושומרון עמד הנאים עד ליום מעצרו (סעיפים 1-3 לחו"ד).

הדרוג המבצע של הפת"ח כלל את פעילי השטח של התנועה - התנאים (ארגון - בערבית). פעילי התנאים מהווים את חוד החנית בפעולות החבלנית של הפת"ח כנגד ישראל. גודדי חלי אלאקטא הוא שם CISI להתארגנויות טרור של הפת"ח, אשר נוטלות אחריות פומבית למשיעי הטרור. אנשי "הגודדים" הם למעשה פעילים של הפת"ח, כאשר מרבית ההתארגנויות רואות בנאים מקור סמכות מרכזיות לפעולותן (סעיפים 5-4 לחו"ד).

התנאים וגודדי חלי אלאקטא מהווים, על פי חוות דעתו של תא"ל קופרוסר, את הזורע הצבאית הבלתי ממוסדת של הפת"ח, שבראש החותם בידיו הפת"ח וגודדי חלי אלאקטא גם ייחד. תא"ל קופרוסר הוא מכתב החותם בידיו הפת"ח וגודדי חלי אלאקטא פונים בבקשת לסייע מסמכי של אחרים שצורפו חוות הדעת מראים כי גודדי חלי אלאקטא פונים בבקשת לסייע כספי מיאדר ערפאת (מסמך 2), וכי הפת"ח וגודדי חלי אלאקטא חתומים על כרוזים המשבחים פעילות טרור שבוצעה בתחוםי ישראל (מסמכים 3, 5). במסמך 6 שצורף לחו"ד, ואשר נשלח ביום 8.5.01 מאת גודדי חלי אלאקטא אל הנאים, מופיע פירוט פעילותם של גודדי חלי אלאקטא במחוז גינון (כולל פיגוע באום אלפאחם), ובקשת לסייע באמצעות לחימה וכיסף לשם המשך הביצוע של פעילות זו. מסמכים אחרים של גודדי חלי אלאקטא שהופנו ליאסר ערפאת, כוללים בבקשת לסייע למבקשים הנדרדים על ידי ישראל ולמשפחות החללים (נספח ב' ומסמכים 2-4 לנספח זה). חלק מן המסמכים נכתבו על ידי הנאים. צוין כי כינויו של הנאים היה, על שם בנו הבכור, "אבי אלקסטס" (חו"ד הענאים ת/107 עמי 1, והדריך בה פנה אחויל אל הנאים בעמ' 164).

8. על פי חוות דעתו של תא"ל קופרוסר ביצעו אנשי הפת"ח למעלה מ-1,200 פיגועים כנגד ישראל (נכון ליום 18.8.02), בהם נהרגו 176 ישראלים ונפצעו רבים אחרים. פיגועים אלו כוללים התאבדות, וירי ממרגמות ונשקי קל. במהלך האינתיפאדה עברו התארגנויות הטרור של הפת"ח יותר וייתר לביצוע פיגועי התאבדות בתחוםי ישראל (סעיף 5 לחו"ד). בחודשים שקדמו למבצע "חומות מגן" ביצעו גודדי חלי אלאקטא פיגועי התאבדות בחדרה, ירושלים, תל אביב, מחולה, מchna 80, מחסום מכבים, נתניה, אשדוד, כפר סבא ואפרת, ובעקבות כך הוכנסו לרשימה האמריקאית של ארגוני הטרור ביום 27.3.02 (סעיף 10 לחו"ד ונضاف ג' המפרט את פיגועי ההתאבדות שבוצעו על ידי תנועת הפת"ח).

9. לגבי חווות הדעת של תא"ל קופרוסר יש לומר, כי מבחינת דיני הראיות איןנו רשאים להסתמך על הערכות ומסקנות מודיעיניות אשר מבוססות על מקורות מידע שונים שלא הובאו בפני בית המשפט, בהיותם עדות שמיעה. נוכל לסמוך על חוו"ד זו רק במידה שהיא תואמת ראיות קבילות אחרות שהובאו בפניינו. אולם, פעילות הטרור בחסות הפת"ח של שלושת הארגונים הנ"ל עליה בבירור מראיות ישרות רבות שהובאו במשפט, כולל הודהות שמסרו בחקירותיהם הנאשס ופעילי הטרור, כפי שיפורט בהמשך הכרעת הדין.

נוצר ابو חמיד, שהיה אחד מפקדי השטח הבכירים ביהודה ושומרון, סייר בהודעתו במשפטה (ת/149(א), בעמ' 2-3, 7-8, 13-17), על הקמת גדרי חילאי לאלאקزا ביום 1.1.01, על מנת שייחו מיлицיה של הפת"ח, ויבצעו פיגועים נגד מתחלים וחיליל צה"ל. הוא מפרט בהודעתו הנ"ל וכן בהודעתו ת/149 (ג) את הפיגועים שבוצעו על ידו וע"י אנשיו נגד מטרות אזרחיות וצבאיות של ישראל, תחת הנהגתו ובסיומו של הנאשס (כפי שיפורט בהמשך).

10. גם מדברים שאמר הנאשס בחקירהו, וממסמכים שנכתבו בכתב ידו, ניתן למלוד על פעילותם של ארגוני הטרור הנ"ל. הנאשס הסביר את דרך פעולה של החוליות המכוניות "גדרי חילאי לאלאקزا", שדבריו ביצעו "פעילות צבאית" (ת/19 סעיף 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מו פז" בעמ' 58). כך גם הסביר הנאשס בחקירהו את הדרך שבה נוצרו גדרי חילאי לאלאקزا באזור יהודה ושומרון, ופועל בצורה מפוזרת, וטען כי הפת"ח לא פיקח על פעילותם; אך הוא הודה כי החוליות אלו פנו אליו לקבלת כסף, משום שראו בו "אחראי של פת"ח בגדר המערבית" (תמליל ת/ 98 (ח) עמ' 61-60). כפי שיבוראר בהמשך, הפנו פעילי הטרור מגדרי חילאי לאלאקزا את בקשותיהם לסייע כספי לשם רכישת נשק וביצוע פיגועים אל הנאשס, והלה היה פונה בשם ווערם אל י"ר הרשות הפלסטינית ומנהיג הפת"ח, יאסר ערפאת. מכאן ברור הקשר של גדרי חילאי לאלאקزا לארגון הפת"ח, והקשר של הנאשס לגדרים אלו.

ב. מעמדו של הנאשס ותפקידו בארגוני הטרור, ותמיינתו בפיגועים נגד ישראל

11. תא"ל קופרוסר הגיע בעדותו חוו"ד נוספת, המתיחסת למעורבותו של הנאשס בטרור (ת/ 2). לחוו"ד זו צורפה שורה של נספחים הכוללים ראיונות עם הנאשס באמצעות התקורת השונים ומסמכים שכתב הנאשס או שנמצאו במשרדו. גם חוות דעת זו כפופה להערכה שפורטה בסעיף 9 לעיל, בוגר לקבעוון של הערכות מודיעיניות הננסמכות על מידע שלא פורטו ולא הובאו בפניינו, וכן גם בנושא זה נזקק לראיות עצמאיות וקבילות אחרות במשפט.

12. בחוות הדעת של תא"ל קופרוסר ת/2 נאמר כי הנאשס היה עד למעטרו ראש הוועדה העליונה של הפת"ח ביהודה ושומרון, ולפיכך שימש כמנהיג הפת"ח בגדה. זאת ניתן למלוד מן המסמכים השונים שכתב הנאשס ושנכתבו אליו, ואשר צורפו חוות הדעת ת/1 ות/2. בתפקידו הנ"ל היה הנאשס מקור סמכות מרכז לארגוני הטרור הפת"ח, וצינור מקשר בין ראש הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת, לבין דרגי השטח בתנועה (סעיפים 2-1).

עוד נאמר בחוות הדעת הנ"ל (סעיף 4), כי עם פרוץ האינתיפאדה בחודש ספטמבר 2000, תפס הנאשס חלק מרכזי ביותר בהובלת הטרור נגד ישראל על ידי גורמי פת"ח ובכלל. מעורבותו באח לידי ביטויים שונים: ראשית, הנאשס היה מקור השרה והתווה את מדיניות הפיגועים, באמצעות פגישות אישיות עם פעילי הטרור של תנועת הפת"ח והtabattawiyot פומביות. שנייה, הנאשס היה מקור סמכות ומימון לפעילי הטרור של תנועת הפת"ח: הוא נתפס בעיניו גדרי חילאי לאלאקزا כמנהיג המרכז בפעולותם, שימש כצינור קשר בין י"ר הרשות הפלסטינית והעביר לרשומות סכומי כסף המסתמכים בעשרות אלפי שקלים לצורכי פעילות הטרור. שלישיית, הנאשס העביר החלטות ישרות לפעילי הטרור - הן במישור האסטרטגי, והן במישור הטקטי הנוגע לפיגועים נקודתיים.

13. הנאשס לא הסביר בחקירה שב"כ את עמדתו הברורה, לפיה תנועת הפת"ח חייבת להוביל את "המאבק המזוין" כנגד ישראל", וכי זו הדרך היחידה להשגת מטרות העם הפלסטיני לאחר כשלון תהליך השלום, ולאחר שהנאשס עצמו היה פעיל שלום במשך שנים רבות (זכ"ד ת/59 ס' 5-2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 96). הוא הבהיר כי כאשר הוא משתמש בביטוי "מאבק מזוין", הוא מתכוון לפיגועים (תמליל חקירה ת/98א עמ' 3-2). הנאשס הסביר כי מנהיגי הפת"ח חשו מהיחסות כוחם ברוחב הפלסטיני למול התנועות האיסלאמיות, דבר שדרבן אותו לנקוט קו של פיגועים כנגד ישראל (זכ"ד ת/21 סעיף 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63 (בטעות נרשם בפרוטוקול ת/41); זכ"ד ת/23 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/27 ס' 12-10 זכ"ד ת/55 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85; זכ"ד ת/30 ס' 12-8 זכ"ד ת/58 ס' 5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/40 ס' 15 שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). הנאשס אמר בחקירה כי "עמדתו המוצהרת הינה מאבק מזוין מול הכיבוש הישראלי,ומי שיש לו נשק שיבצע פיגועים זה הקו הכללי" (ת/23 ס' 5, וכן ראה זכ"ד ת/6 ס' 11-12, 11-12 ס' 5, והוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62). הוא הסביר כי לפי השקפתו פיגועים שיכאיבו לישראל יקדמו את השלום, ויגרמו לשראליים להבין שיש להם מה להפסיד (ת/40 סעיף 15, ות/70 סעיף 4). הנאשס הבהיר כי מבחןינו אזרחים ישראליים החווים בתקholiot הם אויב שיש לפגוע בו (זכ"ד ת/63 ס' 16, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). הוא אף אמר כי פיגועים כנגד מתנחלים יהודים ושומרוון הם לגיטימיים, גם כאשר מדובר בנשים וילדים (זכ"ד ת/6 ס' 13, שהוגש ואושר ע"י החוקר "רוברט" בעמוד 62, זכ"ד ת/77 ס' 2 שהוגש ואושר על ידי החקרים "צדוק" ו"אופיר" בעמ' 83, 87).

הנאשס חזר והדגיש במהלך חקירתו כי בויכוח שהתנהל בתוך הרשות והפת"ח בעניין סוג הפיגועים כנגד ישראל - דגלו ערפאת והוא בכו הקובלע כי יש להתמקד בפיגועים כנגד צה"ל והמתנחלים, בעוד שמנציגים כמו ابو עלא ואבו מאזן התנגדו לכל סוג של אלימות; רק מעט מאנשי הפת"ח תמכו בפיגועים בתוך ישראל (ת/27 סעיפים 12-13; ת/30 סעיף 8; ת/70 סעיף 3). חרף התנגדותם של ערפאת והנאשס לפיגועים בתוך ישראל, הם איבדו שליטה על החוליות ופעילי השטח במהלך האינתיפאדה (זכ"ד ת/55 ס' 30, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85).

14. עמדתו של הנאשס כמפורט לעיל באה לידי ביטוי גם בדבריו בחקירה שתומלו. לגבי עמדתו של הנאשס כי אין לבצע פיגועי התאבדות בתוך ישראל, הוא הסביר כי פגיעה בתקholiot כמווה כפגעה בצבא, ולכן בעניין זה לא היה יכולו בתוך הפת"ח; אך הוא היה כי בתקופה האחרונה שלפני מעצרו החל הפת"ח לבצע גם פיגועי התאבדות בתוך ישראל, ואך אישר כי הפת"ח נגרר לתוך פעילות זו כדי שלא להשאיר את השליטה בשטח לאירוגנים האיסלאמים (ת/98ד עמ' 29-27). הנאשס הסביר כי הוא באופן אישי הסתיג מכל פעילות בתוך ישראל, אך תמכ" במאבק המזוין כנגד הധן הישראלי, ואף עשה זאת ב擢ה פומבית בטלויזיה (ת/98ז עמ' 7, 10).

הנאשס אישר כי בחמשת החודשים האחרונים שקדמו למועד נטול הפת"ח תפקיד מרכזיה בהסלתה רמת האלימות, והנרג את המלחמה; הנאשס לא כיחד כי הוא נטל חלק בכך (ת/98יב עמ' 35, ת/98ה עמ' 4-3).

הנאשס הדגיש בחקירה כי הוא תמכ" בחסכים השלום, ופעל למעןו במשך 10 שנים, אך ה הסלמה נבעה לדבריו מהעדר תקווה להשגת פתרון פוליטי עם ראש הממשלה שרון (ת/98יב עמ' 45-44). הנאשס אף הביע דעתו כי הפלסטינים טעו כאשר דחו את הצעות ישראל, ועוד יותר מכך את הצעת הנשיא קלינטון, בועידת "קמף דיויד", שכן לו קיבלו את ההצעות הללו - הייתה להם הום מדינה עצמאית (זכ"ד ת/95, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אופיר" בעמ' 87).

15. על גישתו של הנאשס בנושא הפיגועים, ועל תפkidו של הפט"ח בביצוע פיגועים כנגד ישראל, ניתן למדוד גם מישיותו שניהל הנאשס עם המודובים שהוכנסו לתאו. המדובב שכונה "פלוני 1", הציג עצמו בפני הנאשס כפלשטייני משכם, והוא מסר לחוקר השב"כ את הדברים שאמר לו הנאשס לאחר קיום השיחות, ואלו נרשמו בצדדים של חוקר השב"כ שהעיד במשפט ("רוברט" בעמ' 154, "מיקי" בעמ' 155, "אופיר" בעמ' 156 ו"מופו" בעמ' 157), וכן העיד פלוני 1 עצמו (עמ' 101-107). פלוני 1 העיד כי הוא קרא את כל הדוחות שרשמו אנשי השב"כ על שיחותיו עם הנאשס, ואישר את תוכנם (עמ' 105). בדרך דומה פעל והופעל המדובב פלוני 3, שזיהה את קולו של הנאשס בקלטת ת/124 (ראה עדותו בעמ' 110-107, ומוצגים ת/122-ת/125).

על עדותו של פלוני 1, סיפר לו הנאשס שהוא היה זה שהקים את גדר חלי אלקלאזה והוא אחראי עליהם (עמ' 106). בצד' שנרשם מפיו (ת/117 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154), אמר פלוני 1 כי הנאשס אמר לו שהאנטיפאדה למשה הייתה מתוכנת לאור המכב' המדייני, הרחבה התנהלות והמשך הכיבוש והלחץ על הפלסטינים בשטחים, וכי ביקורו של אריאל שרון בהר הבית היה רק "הקש שבר אתגב הגמל", והציג את האנטיפאדה שהיתה צפיה ממילא (ראה גם זכ"ד ת/25 ס' 18, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופו" בעמ' 58). לאחר האירוע בהר הבית, בקשו מגנוני הביטחון של הפט"ח מערפאת להורות על הפסקת האנטיפאדה, ורפאת לא הגיב. הנאשס עצמו סיפר כי עזב בזעם את היישוב לאור בקשת המגנוניים, וכי הוא שנוא עליהם משום ש"משק את העם להסלת המכב'". הנאשס אמר לפלוני 1 כי מטרת האנטיפאדה הייתה פגיעה בחילילים ובמתנחלים כדי לגורם לעזיבתם, וכן להוכיח לעולם הפלסטיני נלחמים בכיבוש. ואולם לאחר שיישראל חלה במדיניות החיסולים, ובעקב לאחר שפגעה בראייד כרמי, עבר הפט"ח לפועל בתוך ישראל לפגוע באזרחים, על מנת לפגוע בכלכלה ישראל ובתיירותו, ולהפעיל לחץ על הרוחב בישראל שילחץ על הממשלה לסתת מהטחים שם, סי' 12-13, 17, 20-21). כמו כן אמר הנאשס לפלוני 1 כי מבחןתו הפיגועים מהווים הגנה עצמית של הפלסטינים, אשר מוכנים להושיט יד לשולם, וכי פגועי התאבדות נובעים מכך הכיבוש וכן המכב' של הפלסטינים בשטחים (זכ"ד ת/110 סי' 22, 27).

עמדתו של הנאשס התומכת בהמשך האנטיפאדה באה ידי ביטוי גם במכבת שלח ליאסר ערפאת ביום 31.12.00 (ת/5 (ת/42)).

16. באשר למדיניות הפיגועים של הפט"ח, הסביר הנאשס בחקירה כי כאשר ערפאת היה מעוניין בהפסקת אש, הוא היה דואג להעביר הנחיה זו לגורמים רבים, ובינם הנאשס; אך כאשר היה מעוניין בהמשך הפעולות הוא דאג שהפעילים, כולל הנאשס, יבינו זאת מהתגבות, ובעיקר אי-התגבות שלו. הנאשס אמר: "אם הוא (ערפאת) למשל, לא רוצה בהפסקת אש הוא מסתדר אחרת. לא אומר שום דבר" (זכ"ד ת/24 סי' 3ב, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמי" בעמ' 85, ותמליל חקירותו של הנאשס ת/98ט עמ' 32-33). הנאשס אמר שערפאת מעולם לא הורה לו בזורה מפורשת לבצע פיגועים. אך הוא הוסיף כי מהעובדת שערפאת התנגד לביצוע פיגועים בתוך ישראל בלבד, ניתן היה להבין שהוא תומך בפיגועים בשטחים, וכן גם לא הורה להפסיקם; ערפאת אמר בתקשורת כמה פעמים כי "מיליאן שאהדים בדרכם לירושלים", והנאשס שאל באופן רטורי האם אין זו הצהרה התומכת בביצוע פיגועים (זכ"ד ת/60 סי' 4-7 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/61 סי' 8-1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מיקי" בעמ' 81; זכ"ד ת/62 סי' 3-5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90).

הנאשס הסביר כי לא היה צריך בחראות ישירות של ערפאת לביצוע פיגועים, שכן הדברים היו מוכנים מביון השורות (זכ"ד ת/63 סי' 11-13 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). הנאשס הוסיף כי גם האנטיפאדה לא פרצה בהוראתו של ערפאת, אך היא לא הייתה ממשיכת להתקיים אל מול תמיכתו בה, אף כי הוא לא היה צריך לתת הנחיה מפורשת לביצוע פיגועים (זכ"ד ת/64 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62, ות/66 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ'

54). עוד ציון הנאשס כי הבין את תמיכתו של ערפאת בפיגועים גם לאור העובדה שערפאת היה מאשר לו את הבקשות הכספיות שהגיגש עבורי פועל הטע שהפ"ח שביצעו פיגועים (זכ"ד ת/70 ס' 17), שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). הנאשס תיאר את הקשר שלו עם ערפאת כ"אייש וישראל" (תמליל שיחה ת/98ח עמ' 55).

גם לנאשס, מסתבר, הייתה דרך משלו להודיע לאנשי החוליות על הפסקת הפיגועים ועל חידושים. הוא הסביר בחקירהתו כי כאשר רצה בהפסקת אש היה מתקשר לחוליות הגדרות, אם כי קרה שהוא אנשים שלא שמעו להוראותו; כאשר הנאשס היה מעוניין בחידוש האש הוא היה מודיע על כך בטליזיה, כאשר קרא "למאבק מזוין". כאשר נשאל כיצד היה מודיע על רצונו בחידוש האש, השיב הנאשס:

"לא רוצה אש, אני מדבר בטליזיה אם אני רוצה שלום, يعني אני לא מתקשר לפולני ואומר לו ואללה תבצע שבילנו פיגוע. ואללה תעשה לנו לא יודע מה, אין אצלי כזה דבר, אני דובר בשם התנועה בפועל קורא לאינטיפאדה אני קורא למאבק מזוין" (ת/98ח עמ' 3).

חרף דברים אלו של הנאשס, הרי שמדוברו של פעיל הטרור עויס עליה שהנאשס הורה לו לחודל מביצוע פיגועים בעת ביקורו של השילוח האמריקאי אנטוני זיני באזור (ראח להן). מן הדברים שאמר המדובב פולני 1 בחקירהתו, בעקבות שיחותיו עם הנאשס, עולה כי הנאשס הביע עכש רב על כך שעויס במספר פרטיטים אלו בחקירהתו (זכ"ד ת/131א ס' 8-9, זכ"ד ת/141א ס' 8 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154). כמו כן הובילו ראיות על מקרים אחרים בהם הורה הנאשס באופן ישיר לפעילי הטרור המקוריים אליו לבצע פיגועים כנגד ישראלים (ראח להן).

17. בתחילת חקירתו שבו כהאיש הנאשס כי היה מנהיג התניזים וגדודי חילו אלאקزا, אך אישר את אחוריותו לפעולות הצבאיות של הפ"ח (זכ"ד ת/17 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ארבל" בעמ' 80, זכ"ד ת/43 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62, ותמליל חקירה ת/98א' עמ' 44-44 (43)). הנאשס טען כי גודודי חילו אלאקزا אינם אלא חוליות מפוזרות בכל שטח הגדר המערבית, ושאין להן מבנה מאורגן ומסודר ומפקדה מרכזית (תמליל שיחה ת/98ח' עמ' 60-61). עוד אמר הנאשס בחקירהו כי ערפאת היה, למעשה, מפקדו הישיר והमמונה עליו, ואת עצמו הגדר כ"אחראי לכל פעילות פט"ח בגדר מזכ"ל הארגון בגדר" (ת/24 ס' 3ב, 5).

הנאשס אישר כי הוא היה מנהיג "השיטה" של הפ"ח, בעוד שיאסר ערפאת עמד בראש הפ"ח (תמליל שיחה ת/98א' עמ' 67). כך הסביר הנאשס בחקירהתו גם את העובדה שאנשי החוליות פנו אליו לקבלת כסף, משום שראו בו "מפקד", וכן "אחראי של פט"ח בגדר המערבית", בשל היותו הדובר הפלסטיני של התנועה, ומשום שנקט קו ועמדת התומכים בהמשך המאבק בכיבוש (תמליל ת/98ה' עמ' 3-4, ת/98ד עמ' 33-35). הנאשס הסביר כיצד הוא נראה בעיני אנשי החוליות, ואומרו: "אני המפקד שלהם, הם חשובים אותי לסמול שלהם", ואף אישר כי אין אדם אחר שנחשב כמנהיג שלם (ת/98ט עמ' 6-7).

בדברים שהשミニ במליך משפטו טען הנאשס לא פעם כי הוא היה "מנהיג פליטי" בפט"ח, בהדגישו את תפקידו כמזכ"ל הפט"ח בגדר, והיותו חבר הפלמנט הפלסטיני. כך גם טען בתחילת חקירתו שבו כהאיש הנאשס כי היה אחראי על התניזים או על גודודי חילו אלאקزا (ת/106 עמ' 3, 6). ואולם במהלך חקירתו בשוב"כ הודה הנאשס כי היה מפקד הפט"ח בגדר ומפקד התניזים (זכ"ד ת/18 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 78), וכי הקים את גודודי חילו אלאקزا והוא אחראי על פעילותם; מטעם זה התנגדו לפעולותו מנוגני הביטחון של הרשות (דברי פולני 1 בזכ"ד ת/117 ס' 15, שהוגש על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154).

הנאשם אמר לمدובב "פלוני 3" בשיחתם, כי הוא אכן אחראי על הפת"ח ועל גודוי חללי אלאקטא, אך הוא "לא משוגע לחתום" את שמו על דף נייר בו הדברים ירשוו; כאשר המדובב אמר לנאשם כי הוא בכל זאת אחראי למשעי המפגעים, השיב הנאשם כי הוא אמן אחראי אך "הוא לא טיפש לומר זאת לחוקרים" (זכ"ד ת/23 עמי 2, שהוגש על ידי החוקר "אופיר"). בפגישה בין הנאשם לבין אחמד ברוגוטי בעת מעצרם, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, סיפר הנאשם לאחמד כי אמר בחקירהתו שאין לו כל קשר לגודוי חללי אלאקטא. השניים צחקו, ואחמד עץ לנאשם לומר כי רק לו - לאחמד - יש קשר עם הגודדים; הנאשם השיב לו כי אמר בחקירהתו שהיה מפטר את אחמד לו ידע שיש לו קשר עם הגודדים, ואחמד צחק למשמע הדברים (תמליל שיחה ת/127 ג עמי 87).

הנאשם אישר בחקירהתו כי בלבד מהיותו מנהיג פוליטי, הוא גם שימש כאחראי על העניינים הצבאיים של הפת"ח (זכ"ד ת/59 סי 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" עמי 96). הנאשם הגدير עצמו כ" אחראי על כל הפעולות של התניזים בפת"ח באוצר שלו" (תמליל ת/98 ג עמי 42). הוא אף הודה כי היה " אחראי לכל הנעשה כוון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים" (זכ"ד ת/29 סי 1ג שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיות" עמי 85), וכי הוא נחשב כ"מפקד צבאי", וכ" אחראי על העניינים הצבאיים של הפת"ח", בנוסף להיותו מנהיג פוליטי ונבחר צייר (זכ"ד ת/19 סי 2 וזכ"ד ת/59 סי 5-6, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מו פז" עמי 58).

הנאשם אמר כי בשנה שקדמה למעצרו "החל מוצא עצמו יותר והוא עסוק בענייני אמל"ח וענייני פעילות צבאית" (זכ"ד ת/25 סי 19, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מו פז" עמי 58, וכן ראה תמליל שיחה ת/98 ד עמי 15). הוא הסביר כי היה חייב ליטול חלק "בפעולות הצבאית" על מנת לשלוט ברוחם הפלסטיני ולדחוק את רגלי החמא"ס והגיהאד האיסלאמי, ועל מנת שיוכל להציג על עצמו בעתיד כעל מי שפועל הן למען השלום והן במלחמה (זכ"ד ת/52, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיות" עמי 85).

ג. **עדויותיהם של פעילי הטרור מהפט"ח בדבר קשריהם עם הנאש ומעורבותו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאש בחקירתו לעדויות אלו**

18. התביעה איננה טוענת כי הנאש יום או נטל חלק ישיר בביצוע הפיגועים נשוא כתוב האישום, שכן היא עררת לכך שמדובר הראיות עליה כי למפקדי השיטה ולפיעלי השיטה הוקנו סמכויות רחבות ורחוב תמרון רב בביצוע הפיגועים, והם לא נדרשו לקבל אישור מהנאש כלל פיגוע. התביעה גם מסכימה כי הנאש לא ידע מראש על כל פיגוע ופיגוע: הוא היה מודע באופן כללי לפעולותם של מפקדי השיטה ופעילי הטרור הכספיים לו, אשר פעלו בהתאם למידיניות הפיגועים שהוא היה שותף לעיצובה; לעיתים עודכן לפני הפיגוע, ולעתים עודכן בדייעבד (עמ' 47 לסייעomi התביעה).

כפי שעה מהראיות שתפורטנה להלן, היה הנאש מנהיגם של חוליות הטרור מקרוב התנאים וגודדי חללי אלאקטא. לפחות חלק מחבריו חוליות אלו סרו למרותו, ופעלו על פי המידיניות שההתוווה. בנוסף על כך, עולה בברור מן הראיות שהנאש סייע למפקדי החוליות ופעילי הטרור באספקת אמצעי לחימה ומימון כספי. במספר מקרים אישר הנאש מראש ביצוע פיגועים נגד ישראל. יש, אפוא, לבחון בפרק זה מי היה פעילי הטרור שפעלו תחת הנהגתו של הנאש, ומה היו קשריו של הנאש עם פעילים אלו. בפרק הבא יבחנו הפיגועים שבהם היו מעורבים פעילי טרור אלו, ומידת הקשר של הנאש אליהם.

(1) **נאצ'ר עויס**

19. נאצ'ר עויס (להלן: "עויס") היה אחד מפעילי הטרור הבכירים של התנאים באזורי שכם. בגין פעילותו זו הוא נדון בבית משפט זה ל- 14 מאסרי עולם ועוד 50 שנות מאסר בפועל במצטבר (ת/ 172-א-ב). בעדותו (עמ' 180-182) סרב עויס להסביר על שאלות, ולאחר שהוכרו כעד עוין הוגש הודעותיו במשטרתא לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/ 172) –

ת/177). הדבר היחיד שהוא מוכן עויס לומר בעדותו הוא כי כל מה שנדרש בהודעותיו הם שקרים של השב"כ, וגם כתוב היד המופיע בהודעותיו הוא של אנשי השב"כ. הוא טען כי עבר אמצעי חקירה מאוד קשים.

ההודעות שמסר עויס במשטרתא נכתבו בכתב ידו ותורגמו לעברית על ידי החוקר שבגה את ההודעות ואישר את גבייתן, ואף העיד כי ההודעות נגבו מרצוינו החופשי של עויס (רש"מ רוני עמאר בעמ' 191-192). כמו כן, הוגש דוחות שרשמי חוקרי השב"כ על דבריו עויס בחקירתו (ת/ 178-א-ד). דברים אלו אושרו על ידי חוקרי השב"כ, שהודיעו כי הדברים נאמרו על ידי עויס מרצוינו החופשי, אם כי מדובר במסמך שאינו משקף אלא את תמצית החקירה, ולא את הדברים כפי שנאמרו מילה במילה ("אריאל" בעמ' 203, "עדי" בעמ' 204, "יואל" בעמ' 205-204). זכי"ד ת/ 178-ג נרשם בידי החוקר "צדוק", שלא התייחס אליו בעדותו (עמ' 83-84), ולא חזר להעיד לאחר עדותו של עויס, וכן יש להתעלם ממנו.

20. עויס סייר בהודעותו ת/ 172ב (עמ' 2-1), שכתבה בכתב ידו, כי לאחר פרוץ "אינתיפאדת אלאקטא" בחודש ספטמבר 2000, הוא החל לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, ובאותה עת עבד במנגנון הביטחון הלאומי הפלסטיני בשכם בדרגה של סרן (נקיב). הוא ביצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות באזורי יהודה ושומרון ובתוך ישראל, ופרט בהודעותיו ת/ 172-ת/ 174 פיגועים אלו, שכללו ירי לעבר עמדות צבאיות ורכבים צבאיים; מסירת אמצעי לחימה לאחרים לשם ביצוע פיגועי התאבדות בירושלים, בנתניה וחברה, ועוד.

21. עויס אמר בהודעותיו כי ביצע את הפיגועים בשם גודדי חללי אלאקטא, בהסבירו כי גוף זה משתייך לתנועת הפט"ח ותנאים הפט"ח, וכי הנאש היה האחראי על התנאים (ת/ 172ב עמ' 3). עויס אמר כי המימון לפיגועים בא מארגוני התנאים, וכי הנאש עצמו מימן את הנשך לפיגועים בהם

היה מעורב עויס - לעיתים באופן ישיר, ולעיתים באמצעות מאג'יד אלמצרי - בידועו שעויס מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות. במקורה אחד העביר הנאשם להויס שיק מאושר על ידי הוייר ערפאת (עמ' 7-6). עוד אמר עויס בחיקירתו כי היה בקשר עם הנאשם לכל אורך הזמן; והוא נשאל אם הנאשם ידע על כך שהוא מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, והשיב (עמ' 5-4):

"כן ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלזיה וברדיו והייתי משוחח עמו מיידי פעמיים וכשהמצב הפוליטי היה מתדרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים וב שנפגש שמעון פרס ועמרי שרון עם מנהיגים ברשות התקשר אליו מרוון ברגותי וביקש שנעצור את הפיגועים... באותו תקופה היה זיני באזר ומרואן אמר לי שעדייף מאחר והגנאל זיני נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבצע פיגועים בשם חללי אלאקטא ויש לציין שהתקדמו בשיחות לא בוצעו פיגועים".

הנאות הביע כעס בפני המדובב "פלוני 1". על כך שעויס הודה בחיקירתו כיצד נהג הנאשם בעת ביקורו של הגנאל זיני באזר (ת/131א סעיפים 9-8, ת/11א סעיף 8, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154, ותמליל חקירת הנאשם ת/98ח עמ' 3).

22. אשר לקשריו עם הנאשם, אמר עויס בחיקירתו שב"כ כי הגיע לנאות בקשר סיוע עבור שורה של פעילי שטח, וכי הוא עצמו קיבל שלוש פעמיים כסף מהנאטם (זכ"ד ת/78א סעיף 10). הנאשם היה הממונה עליו בתנאים, והעביר לו ולפעילים אחרים סיוע כספי, לאחר קבלת אישור מהויר ערפאת (ת/17ב סעיף 10). בדרך כלל קיבל עויס את הכספיים מהנאטם באמצעות המתווך מאג'יד אלמצרי, אך לעיתים היה הנאשם שולח לו כספים בצווחה ישירה; עויס לא נהג לומר לנאות מה מטרת הכספי, אך ברחבי הגדה ידעו היטב הפעולות של עויס (ת/17ד סעיף 5).¹

עויס אמר בחיקירתו כי הפיגועים של התנאים בוצעו בידיעת מנהיגי התנאים ובסיווים. לאחר הפיגוע באולם השמחות בחדרה, וכל זמן שהנהלו שיחות עם ישראל, הם היו מורים על הפסקת הפיגועים; ואולם כאשר השיחות לא התקדמו, שבו הפעילים לבצע פיגועים, עד שניתנה להם הוראה חדשה על ידי המנהיגים להפסיק. במסגרת זו נתן הנאשם הוראה להפסיק את הפיגועים בעת ביקורם של הגנאל זיני ומנהלגים מרוסיה ומאירופה בארץ (ת/17ד סעיף 5).²

23. דבריו של עויס בחיקירתו בכל הנוגע לקשריו עם הנאשם נתמכים בדברים שאמר הנאשם בחיקירתו שב"כ. כאשר הפגשו הנאשם ועויס במהלך החקירה (ת/79ב), ועויס החל לקרוא את הודיעתו במשפטה, ציווה עליו הנאשם לומר כי מדובר בזיהוי, ועויס אכן מירר לומר כך (החוקר "צדוק" בעמ' 84). ואולם הנאשם עצמו אישר בחקירה כי עויס היה הפעיל הצבאי הבכיר ביוון של תנאים פת"ח בשכם, ואחראי על גודוי חילאי אלאקטא בשכם (זכ"ד ת/90 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). הנאשם הודה כי ידע שעויס מבצע "פעילות צבאית" עניפה, וכאשר רצה להבטיח הפסקה של הפיגועים היה פונה גם לעויס ומורה לו על הפסקת הפיגועים (זכ"ד ת/24 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85, ותמליל שיחה ת/98ט עמ' 3-2).

הנאות הודה כי מסר לידי עויס באמצעות מאג'יד אלמצרי ואחמד ברגותי סכום של כ- 20,000 ש"ן, ואולי אף 50,000 - 70,000 ש"ן, למימון פעילותו, וכי קיבל אישור לכך מהויר ערפאת, ללא שציין את מטרת הסיוע הכספי (זכ"ד ת/19 ס' 16, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מו פז" בעמ' 58; זכ"ד ת/38 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85; זכ"דים ת/40 ס' 8 ו- ת/41 ס' 9, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מו פז" בעמ' 58; תמליל חקירה ת/98ט עמ' 3-4). הנאשם אף הודה

כי חלק מהכසפים שהעביר לידי עויס נועד לרכישת 1000 כדורים לרובה 16-A ולרובה מסוג "ג'ליק", אף הצהיר כי הוא "מקבל אחריות על כל הכסף שנאסר (עויס) קיבל עבורה מימון פיגועים בשטחיםכבושים, עבורה וביקורת כל נשק ותחמושת" (ת/41 ס' 9-6).

עוד אישר הנאשס בחקירהתו כי עויס הפעיל חוליות שהיו מאורגנות תחת פיקודו של הנאשס (זכ"ד ת/29 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החקור "סמיות" בעמ' 85). אך הנאשס הדגיש כי הוא עצמו לא הורה לעויס לבצע פיגועים (זכ"ד ת/31 ס' 6). לעומת זאת, המדובב "פלוני 1" העיד כי הנאשס אמר לו כי ניתן לעויס הוראות לבצע פיגועים (עמ' 104).

הנאשס הודה גם כי לאחר הפיגוע בנווה יעקב או בקשר ערלה (הנאשס לא זכר איזה מהס) שלח אליו עויס את הכרזו הנוטל אחריות, והנאשס אישר זאת בשיחה עם עויס (זכ"ד ת/49 סעיף 7, שהוגש ואושר על ידי החקור "אמיל" בעמ' 54, זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי החקור "סמיות" בעמ' 85).

(2) נאסר נאגי ابو חמיד

24. נאסר נאגי ابو חמיד (להלן: "אבו חמיד") היה אחד ממנהיגי התניזים וגדודי חילאי אלאקטא באיזור ירושלים ורמאללה, וכן הוא היה כפוף לנאשס וקיבל ממנו סיוע לצורכי ביצוע פיגועים בצד ישראל. בגין פעילותו זו נדון ابو חמיד, על סמך הודהתו, לשבעה מאסרי עולם וуд 50 שנות מאסר במצابر (ת/148-ב). עדותו סרב ابو חמיד להסביר על שאלות כלשון, הוכרו בעד עוינו והודעתו מושטרה הוגשו לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (עמ' 40-41). הודעות אלו (ת/149-ד) הוגשו באמצעות חוקר המשטרה אברהים אלקרעאן, יעקב ברזני ומשה לוי (עמ' 194-195, 207, 211), אשר העידו כי ابو חמיד מסרנו מרצונו החופשי וחותם עליהם. ההודעות נמסרו בעברית לפי בקשו של ابو חמיד, אשר לדברי החקרים דובר עברית היטב.

25. בהודעתו פרט ابو חמיד את פיגועי הרצח בצד יישראים בהם היה מעורב, ומספר כי פנה אל הנאשס לקבלת סיוע כספי לרכישת תחמושת, והנאשס הפנה אותו אל קרובו אחמד ברוגטי המכונה "אלפרנסי"; להה אכן מסר כמה פעמים לאבו חמיד כסף לרכישת נשק ותחמושת (ת/149 א, עמ' 9, ת/149ג עמ' 5-6). גם חברי אחרים בחוליה של ابو חמיד פנו לנאשס לקבלת כספים לצורכי רכישת נשק (ת/149 עמ' 6). בשלב מסוים פנה ابو חמיד לנאשס לשם מימונו רכישת מקלע, ובסיומו של דבר הכסף למטרה זו ניתן לו על ידי אחמד ברוגטי (ת/149ג עמ' 7). ابو חמיד אף סיפר כי הנאשס נפגש עם סוחר נשק בעניין רכישת רימוני יד, שהיו לבסוף רק רימוני הלים (עמ' 8-7).

אבו חמיד אמר כי הוא הקים את גודדי חילאי אלאקטא לאחר תחילת האינתיפאדה בחודש דצמבר 2000 (עמ' 4). הוא הסביר כי הוציא לו לצרף את החוליה שבראשה עמד למגנוני הביטחון של הרשות הפלסטינית בראשות תאופיק טיראוי, אך הוא העדיף את הצעתו של הנאשס להיות כפוף לו, ולקבל ממנו משכורת לו ולאנשיו, כיוון שראה בנאשס "מנהיג פוליטי שלא ישקר" (ת/149א עמ' 15-16).

לאחר מכן גייס ابو חמיד פעילים נוספים לתמיכה בנאשס, הקים את גודדי חילאי אלאקטא, והחל לבצע פיגועים בצד מוסמי צה"ל והמוסלמים (עמ' 17). הוא אמר לגבי הנאשס כי ראה בו "מנהיג פוליטי", אם כי הוא עצמו השתייך לפלג הצבאי של החג'ון (עמ' 17). כאשר נהרג מפקד החוליה, הכיר ابو חמיד את יורשו לנאשס (ת/149 עמ' 7).

באחת מהודעתו סיפר ابو חמיד על אירועו בו נכח יחד עם חברי חוליה אחרים, ואחד מהם סיפר לנאשס על כוונתו לבצע פיגוע באזרע שכם, וביקש מהנאשס סיוע ברכישת נשק ומכונית, וכן ביקש מהנאשס ליצור קשר עם עויס על מנת שייעזר בביצוע הפיגוע. ابو חמיד אמר כי הנאשס התקשר עם עויס, שכן סייע לחוליה לבצע פיגוע; לאחר הפיגוע הוא דיווח לנאשס כי בהתקלות עם חיילי צה"ל איבדו חברי החוליה את הנשק, והנאשס הבטיח לטפל בנושא (ת/149ג עמ' 9).

לקראת סוף שנת 2001, כאשר החל ירי מרגמות לעבר ישובים ישראליים, שוחח ابو חמיד עם הנאש על הצורך להשיג מרגמות בעלות טווח ירי גדול יותר. ابو חמיד פנה אל הנאש לשם מימון רכישת פצצות המרגמה, והנאש השיב לו כי מחייב גבוח מדי, וכי "יש לו הפתעה" בעניין זה, כפי שיסביר לו אחמד ברוגוטי; האחנון הסביר לאבו חמיד כי יש כבר בידיהם מרגמה ופצצות (ת/491 עמ' 10). ابو חמיד אף דיווח לנאש על ביצוע ירי מרגמה לעבר היישוב פסגות, והנאש ביקש שלא לספר על כך לאיש, באומרו כי אם ערפאת יידע על כך הוא יכניס אותו לכלא (עמ' 11).

26. מהודעתתו של ابو חמיד ניתן להתרשם שהוא השתדל למנוע מן הנאש מעורבות ישירה בפיגועים, ואף אמר לפיעלים الآחרים שלא לשבך את הנאש במעשייהם, שכן הנאש צריך להישאר "מנציג פוליטי" (ת/491 עמ' 8-9, 12). במסגרת ניסיונו של ابو חמיד להפנות על מעורבותו של הנאש בפיגועים, הוא ניסה לגמד גם את חלקו של אחמד ברוגוטי, שהיה מקרבו ועוורו של הנאש; ابو חמיד הודה כי ניסה תחילה להעלים את חלקו של אחמד ברוגוטי ברכח טליה ובנימין כהנא זיל, אשר בוצע באמצעות נשק שמסר אחמד ברוגוטי למפגע (ת/491 עמ' 5, וראה פרטיה האירוע בפרק (1) להלן).

27. הנאש הודה בחקירה כי הנחה את עלי עמידה (איש הכספיים שלו) לרכוש אמל"ח עבר הפעולות של התנאים, ולהעביר את האמל"ח לאבו חמיד. הנאש אף מתיחס בחקירהו לאיורו המתויר בהודעתו של ابو חמיד, הנוגע לרכישת רימוניים מוקולקיים (זכ"ד ת/43 ס' 2-5, שהוגש ואושר על ידי החקור "רוברט" בעמ' 62). הנאש הודה כי החוליות של ابو חמיד זכו לסיוע מצד בוסף של כ- 40,000 ש"ח (זכ"ד ת/63 ס' 20, שהוגש ואושר על ידי החקור "נאור" בעמ' 82). הנאש אמר כי כאשר קיבל החלטה אסטרטגית לבצע פיגועים הוא הקים חוליה, כאשר את הפיגועים הוביל, בין היתר, ابو חמיד (זכ"ד ת/35 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החקור "דני" בעמ' 90). כאשר נשאל הנאש בחקירה מי מאנשי חוליות הפיגועים היו תחת שליטתו, הוא אמר על ابو חמיד: "הוא נחשב עליי" (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 34, שבו בטעות נרשם בעברית "אחמד" במקום ابو חמיד).

(3) אחמד ברוגוטי

28. אוחמד ברוגוטי (המכונה "אלפרנסי") הוא קרוב משפחה של הנאש, אשר היה עוזרו הקרוב, בנוסך על היותו נהג ושומר ראשו של הנאש (ראה דבריו בהודעתו ת/165א עמ' 1, זכ"ד ת/165ו שהוגש ואושר על ידי החוקרים "אדם" ו"דני" בעמ' 201-200).

אוחמד ברוגוטי אמר בחקירה כי היה נתן למටתו המלאה והישירה של הנאש (זכ"ד ת/165י שהוגש ואושר על ידי החקור "אדם" בעמ' 201). אין זה מקרה שאוחמד ברוגוטי נוצר יחד עם הנאש, שכן שמו עולח בחומר הראיות בהקשרים רבים הנוגעים לפיגועים שביצעו פעילי השטח של התנאים וגדודי חללי אלאקטא.

אוחמד ברוגוטי סירב להסביר על שאלות כלשון בעת עדותו (עמ' 161-161), ולאחר שהוכרז כעד עזין הוגש הודעתו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/165א-ה).

הודעתה אלו הוגשו ואושרו על ידי השוטרים דוד מזרחי, יצחק יעקובוב ומשה משה (בעמ' 184, 171 ו- 206-207). החוקרים העידו כי תחקרו את אוחמד ברוגוטי בעברית, אך רשמו את עדותו בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש). כל החוקרים העידו כי ההודעת נמסרו מרצון החופשי של הנחקר.

כמו כן הוגש מסמך שכתב אוחמד ברוגוטי בכתב ידו בעברית ותורגם (ת/165(ג)(-2)), והוא הודה בחקירה כי כתב מסמך זה בכתב ידו (مزרכי בעמ' 185). בנוסך, הוגש על ידי חוקרי השב"כ זכ"דים שנרשמו במהלך חקירתו של אוחמד ברוגוטי (ת/165ו-טו, שהוגש ואושרו כדלקמן: ת/165ו על ידי "אדם" בעמ' 201 ו"דני" בעמ' 200; ת/165ו על ידי "אדם" בעמ' 201; ת/165יג על ידי

"אדם" בעמ' 201; ת/165 יד על ידי "דני" בעמ' 200). הזכ"דים ת/165-ח, ת/165יא-יב ו-ת/165, טו לא זכו להתייחסות כלשהי בעדויותיהם של חוקרי השב"כ "מיקי", "ארבל", "אדם" ו"דקל", וכן יש להתעלם מהם.

29. אחמד ברגותי סיפר בחקירה כי הוא וויס היו האחראים על גודו חלי אלאקטא בשנה שקדמה למעצרו (הודעה ת/165ה). הוא סיפר בהודעותיו על מעורבותו הישירה והעקיפה בפיגועים שבוצעו כנגד ישראל, ועל כל הנשך והרכב שיפק לפיעלי השיטה שיצאו לבצע פיגועים שונים באזרע יהודה ושותפו ובתווך ישראל, כולל פיגועי התאבדות.

באשר לפיגוע במסעדה "סֵי פּוֹד מַרְקֶט" בתל-אביב, סיפר אחמד ברגותי כי כאשר קיבל הודעה שהמפגע אברהים חסונה עומד לצאת ולבצע את הפיגוע, וגם כאשר דוחה לו כי הלה כבר יצא בדרך עם מוביילו, הוא התקשר לנשך והודיעו על כך; הנשך אישר את הפיגוע *לפניהם* ביצועו, אך הורה שלא יבוצע בתוך ישראל אלא בשטחים; אחמד ברגותי אמר לו: "ייה בסדר" (זכ"ד ת/165יג בעמ' 200). מיד לאחר ביצוע הפיגוע ב"סֵי פּוֹד מַרְקֶט", שאחמד ברגותי עצמו היה מעורב בהוצאה לפועל, הוא התקשר אל הנשך בשעה 03:15 לפנוט בוקר וודיעו לו על ביצוע הפיגוע; הנשך נשמע מרוגז (הודעה ת/165ג עמ' 1, זכ"ד ת/165). לדברי אחמד ברגותי, אמר לו הנשך להודיע לעויס שלא ליטול אחריות על פיגוע זה קודם שיתדבר עם הנשך, שכן הנשך היה מעוניין לנשח את הכרז (ת/165ד עמ' 1, זכ"ד ת/165). אחמד ברגותי נשאל מדוע דיווח על הפיגוע לנשך, והוא השיב: "למר�ן ברגותי הודיעתי באנפּן רגיל".

30. אחמד ברגותי סיפר בחקירה גם על הפיגוע בתחנת הדלק *גביעת צב*, שנעשה כנקמה על חיסולו של ראייד כרמי. לדבריו, הוא ביקש מהמבצע ابو סטחה שלא להודיע על כך מראש לנשך. אך ابو סטחה שוחח עם הנשך על כך, והנשך אמר לו שלא לבצע את הפיגוע, כנראה מטע שחשש לחינוי של ابو סטחה שהיה שומר ראשו (זכ"ד ת/165ג עמ' 2 ו-זכ"ד ת/165יג שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). זו אחת הדוגמאות לניסיונו של אחמד ברגותי במהלך כל החקירה להפנות על מעשי הנשך, שכן הנשך עצמו נטל בחקירה אחריות לפיגוע זה, וברור מדבריו שהוא הורה על ביצועו (ראה סעיפים 66(5) ופרק ה(7) להלן).

במקרה אחר, עליו סיפר אחמד ברגותי בחקירה, דחה הנשך את בקשתה של צעירה בת 15 לבצע פיגוע התאבדות, באומרו "שָׁהִיא עַד צַעִירָה לְעַשׂוֹת זוֹאת", והורה לאחמד ברגותי להודיע לה זאת (ת/165ג עמ' 4, זכ"ד ת/165ג ס' 2), שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). גרסה דומה עולה מדברי הנשך בחקירה (זכ"ד ת/25 ס' 7-6, זכ"ד ת/25 ס' 7-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85, ותמליל חקירה ת/98 עמ' 9-8).

במקרה נוסף עליו סיפר אחמד ברגותי, התקשר גיהאד ג'וורה לנשך בבקשתה לבצע פיגוע, והנשך אמר לו שלא לעשות זאת בתוך ישראל או בירושלים; ואולם ג'וורה השאיר מכונית תופת שהתפוצצה למשך ליד קניון מלחה בירושלים, חרב דברי הנשך (ת/165 עמ' 18). דברים אלו אושרו על ידי הנשך בחקירה (ראה סעיף 66(ה) ופרק ה(20) להלן).

31. לאורך כל החקירה, ניכרת אצל אחמד ברגותי מגמה ברורה לגמד ולהעלים את מעורבותו של הנשך בפיגועים השונים. כאשר היה מזכיר את שמו של הנשך, היה זה בדרך כלל על מנת לציין שהנשך התגנד לביצוע הפיגוע. עם זאת, אחמד ברגותי אישר בהודעה שנכתבה בכתב ידו כי שורה של פעילי שטח בחוליות קיבלו כספים ממשרדו של הנשך ובידיעתו, וכי הכספיים שקיבל מהנשך שימשו אותו לצורך ביצוע פיגועים שלו ושל אחרים (הודעה ת/165ג(1) עמ' 6, הودעה ת/

165 ג עמי 2 זוכ"ד ת/1651ג ס' 2 גו- 2 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). כמו כן ברור מדברי אהמד ברגותי כי הנאש היה מורה לו מדי פעם להפסיק או לדחות את ביצוע הפיגועים (זוכ"ד ת/1651ג ס' 2ח, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). מכאן עולה כי במקרים אחרים הם בוצעו באישורו של הנאש, גם אם לא ידע מראש על כל פיגוע ופיגוע.

32. בתחילת חקירתו ניסה הנאש לוגון על קרוב משפטו אהמד ברגותי, וטען כי נעצר עמו מושום "שבוער במקרה במקומות" (זוכ"ד ת/9 ס' 10 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62). הנאש טען כי אהמד ברגותי הפסיק לעבוד אצלו כנהג כשותנה חדשים לפני מעברו, ואין שום קשר ביניהם בנוגע לביצוע פיגועים (זוכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90, זוכ"ד ת/ 21 ס' 23, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63). בחקירתו במשטרת טען הנאש כי אהמד ברגותי לא היה מזכיר או שומר רשותו (ת/104 עמי 4). בפגישה שהויתה בין הנאש לאחמד ברגותי בעת מעצרם, ושהוקלטה ללא ידיעתם, תיאמו השניים עמדות לגבי החקירה, ואחמד ברגותי אמר לנאש כי טען בחקירה שהוא אכן קשור לנאש, אלא רק שימש כנהגו; הנאש אמר כי גם הוא אמר כך (תמליל שיחה ת/127ג עמי 3-2). אהמד ברגותי סיפר לנאש באותה פגישה מה בדיק אמר בחקירותיו לגבי הנאש, כשהם מתיחסים לפיגועים השונים אליהם התייחס אהמד ברגותי בחקירתו (עמ' 4).

ואולם, בהמשך בחקירתו שבב' אישר הנאש כי ידע שאחמד ברגותי קשור למספר חוליות ולביצוע פיגועים רבים נגד ישראל, וכי כאשר ביקש להפסיק את הפיגועים היה מודיעו זאת גם לאחמד ברגותי. לדברי, אמר לאחמד ברגותי שהוא "לא מרשה" לבצע פיגועים בתוך ישראל (תמליל ת/98יא עמי 20-18). הנאש אמר כי היה תיאום בין אהמד ברגותי, שככל דיווח ומתן כספים, וכי מבחןתו אהמד ברגותי היה אחראי על הפעולות הצבאיות באזרע רמאללה ביחד עם ابو חמיד, וכי השניים היו מבצעים פיגועים באמצעות מספר חוליות (זוכ"ד ת/27 ס' 2-3 זוכ"ד ת/27 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיות" עמי 85).

הנאש הודה כי היה נותן כסף לאחמד ברגותי, ותmak בפועלותיו, אף כי טען שאחמד ברגותי לא היה מודוח לו לפניו ביצוע פיגועים (תמליל ת/98ח עמי 3, 17, 20-24, זוכ"ד ת/24 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיות" בעמ' 85).

הנאש הודה כי אהמד ברגותי היה מודוח לו לאחר ביצוע פיגועים (תמליל ת/98ז עמי 19-25, 40, ותמליל ת/98יא עמי 9). בשיחתו עם המדובב "פלוני 1", אמר הנאש כי אהמד ברגותי שילח ארבעה פיגועי התאבדות באישרו (עדות המדובב בעמ' 106). דברים אלו תואמים דברים שאמר הנאש בחקירתו, כאשר נטל אחריות על כמה פיגועים אחרים אישר אישית (ראה סעיף 66 להלן).

הנאש לא הסתיר כי מסר לאחמד ברגותי עשרות אלפי דולרים לרכישת כלי נשך שונים, כגון רובים סער וקדחים, עבור אנשי החוליות שביצעו פיגועים נגד ישראל. אהמד ברגותי היה האחראי מטעם הנאש על רכישת הנשק. הוא פעל תחת פיקודו של הנאש, והוא אחראי על "הפעולות הצבאיות" באזרע רמאללה. הנאש הודה כי ידע שאחמד ברגותי קשור לפיגועים נגד ישראל, וביניהם פיגועים בירושלים וב"ס-פוד מרקט" בתל אביב (לכל אלה ראה: זוכ"ד ת/23 ס' 4-5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90 ; זוכ"ד ת/25 ס' 10-11 שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58 ; ת/27 ס' 14, 2, 1- ת29 ס' 1 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמיות" בעמ' 85 ; ת/28 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אבי ואדי" בעמ' 96 ; ת/65 ס' 4 ו- ת/70 ס' 9 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "טיב" בעמ' 53 ; וכן ראה דברי הנאש בתמלילים ת/98ז עמי 6-2, ת/98ח עמי 20-24, ת/98יא עמי 10-1 ו- 8).

לסיכום קשיי הנאש עם אהמד ברגותי, ניתן לומר כי הקשר של הנאש עם פעילי הטרור היה באמצעות קרויבו ומקורבו אהמד ברגותי. כפי שאמר הנאש בחקירתו על אהמד: "הוא יוצר קשר עם החוליות האלה. באופן ישיר איתם ישירות. עני בולדיו לא היתה לי התקשרות ישירה עם אף

חוליה" (תמליל ת/98יא עמי 8). כאשר נשאל הנאים בחקירהו מי הם ראשי חוליות הפיגועים שפלו תחת שליטתו, השיב הנאים כי אחמד ברגוטי היה "חוליות תחת שליטה וחוליות עבד עס נאץ (עויס)" (תמליל שיחה ת/98יא עמי 34).

(4) מוחמד מצליח (אבי סטחה)

33. מוחמד מצליח המכונה "אבי סטחה" (להלן: "אבי סטחה") היה פעיל שטח נספ, שעמד בראש חוליה אשר ביצעה פיגועי רצח. הוא גם היה שומר ראש של הנאים בתקופה מסוימת, ומקורב אליו. בגין פעילותו זו והרשע ابو סטחה על פי הודהתו ונדרן לעונש של 9 מואסרי עולם במצטבר (ת/155-ג). בעדותו פתח ابو סטחה בחזרה כי לא היה לו שום קשר עם הנאים, וכי הנאים הוא "אדם פוליטי" שאינו לו קשר עם ה"פועלות הצבאיות". מעבר לכך לא היה מוכן ابو סטחה להסביר על שאלת כלשוי, ולפיכך הוכרז עד עין והוגש הודעתו במשטרה ת/156-ג לפי סעיף 10א. לפקודת הראות (עמי 68-66).

ההודעתה ת/156א לא הוגשה באמצעות מי שבאה אותה (השוטר יעקב ברזאני), ולפיכך יש להתעלם ממנה. ההודעות ת/156ב-ג הוגשوا ואושרו על ידי השוטרים מרכז דaan ומשה לוי (בעמ' 198, 210), אשר העידו כי ההודעות נמסרו מרצוינו החופשי של ابو סטחה. החקירה התנהלה בשפה העברית אך ההודעות נרשמו בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש).

בהודעתו מפרט ابو סטחה את הפיגועים שביצע, ומדובר עולה שאחמד ברגוטי, עוזרו הקרוב של הנאים, היה מעורב ברבים מהם בצורה ממשית.

34. הנאים אישר בחקירהו כי ابو סטחה עבד במשרדו ופעל תחת אחוריותו, באמצעות אחמד ברגוטי, וכי הוא ידע שאבו סטחה ביצע פיגועים שונים נגד אזרחים בגבעת זאב ובפסגת זאב (ז' צ"ד ת/30 ס' 2-3, שהוגש ואושר על ידי החקור "אמיל" בעמ' 54, תמליל ת/98יא עמי 35). כאשר נשאל הנאים מי הם ראשי חוליות הפיגועים שפלו תחת שליטתו, הוא כלל בהם את ابو סטחה, ואומרו: "אני לא בורח מזה" (תמליל ת/98יא עמי 34).

(5) ג'מאל אחויל

35. ג'מאל אחויל (להלן: "坎坷יל") היה פעיל שטח נספ' שקיבל סיוע מהנאים, והיה איש הקשר שלו במחנה הפליטים בגין.

坎坷יל סירב להסביר על שאלות בעת עדותו, הוכרז עד עין והוגש הודעתו במשטרה ת/166 לפי סעיף 10א. לפקודת הראות (עמי 164-165), באמצעות השוטר מטאנס חדאד שבגהה אותה (עמי 169).坎坷יל כתב את הודעתו בכתב ידו, וחידד תרגם אותה לעברית.

坎坷יל פעל במסגרת גדרדי חללי אלאקטא, ואמר בחקירהו כי קיבל סיוע כספי, בין היתר, מהנאים, והיה חלק כף זה לפעלים אחרים, וביניהם מבקשים על ידי צה"ל; חלק מהכסף שימש לרכישת נשק (ת/166 עמי 1).坎坷יל היה בקשר רצוף עם הנאים, והיה מודוח לו על פעילות גדרדי חללי אלאקטא, ועל המתרחש במחנה גינון; לעיתים היו הפעלים בגדרים אלו מדווחים לנאים באופן ישיר, כפי שהוא עשה עויס (ת/166 עמי 5).

הנאים הכחיש בחקירהו במשטרה כי הכיר את坎坷יל (ת/106 עמי 6). אך בחקירהו בשבי' אמר הנאים כי坎坷יל היה מנהיג מחנה הפליטים בגין, וחבר בגדרדי חללי אלאקטא, אשר השתיך לחוליות של עויס. הנאים הכיר היטב את坎坷יל, אך טען שמדובר לא מסר לידי נשק או כסף, אם

כى אוחיל פנה אליו בבקשת סיווע; הנאש הסביר כי היה פועל מול עויס, וועיס היה זה שהיה ממלא את בקשותיו של אוחיל (זכ"ד ת/31 ס' 9-7, שהוגש ואושר על ידי החקור "מווץ" בעמ' 58). כמו כן אישר הנאש כי העבר לערפאת את בקשותיו של אוחיל לקבלת סיווע (זכ"ד ת/67 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החקור "אמיל" בעמ' 54).

(6) נאצרא-שווי

36. נאצרא-שווי (להלן: "שווי") היה אף הוא פעיל בפיגועים שביצעו גזרי חללי אלאקטא. בגין פעילות זו הורשע על ידי ה大纲, ונדון ל- 4 מסרים עולם במצטבר (ת/157-א-ד). שווי סירב לענות על שאלות בעדותו, אך טען כי הנאש הוא מנהיג פוליטי שאינו לו קשר ל"עינויים צבאיים". הוא הוכרז עד עין, הכחיש את הדברים שאמר בחקירהו, ואף טען כי לא הודה בכלום (עמ' 69-71). הודעתתו של שווי ת/158-א-ב הוגשו לפי סעיף 10א. לפקודת הראות, באמצעות השוטרים מטאנס חדא ועוואד עטף (עמ' 165, 168).

גובי הודעות העידו כי הודעות נרשמו בעברית בכתב ידו של הנאש מרצונו החופשי, ותורגםו בעברית על ידי החקרים. השוטר חדא העיד כי נכון במשפטו של שווי, והלה אישר שם את הודעתו בטרם הורשע, שכן לא היה לו סניור.

37. בחקירהו (הודעה ת/158, עמ' 6 והודעה ת/158ב, עמ' 4-2) סיפר שווי כי קיבל חגורת נפץ במשקל של כ- 18 ק"ג במפקחת המודיעין המסלול ברמאללה על מנת לשומר אותה ברכבו. לאחר מכן פגש את הנאש בבית החולים בו טיפולה אשתו, והנאש ביקש ביחס לשוחח אותו בנפרד. בשיחתם שאל אותו הנאש האם הוא מכיר אנשים אשר יודעים כיצד להרכיב חגורת נפץ, או כאלה שיש להם חגורת נפץ. באותו מעמד התקשר שווי לאדם שמסר לו את חגורת הנפץ (מוודה אלמזרי), וקיבל את הסכמתו למסור אותה לנאש, והנאש הודיע לו שאחמד ברגותי ישוחח איתו בעניין. למחמת התקשר אחמד ברגותי אל שווי, והאחרון מסר לו את חגורת הנפץ. שווי שמע באותו יום כי האדם שהחזק את החגורת נטאפס בירושלים בדרך לbijouterie פיגוע התאבדות.

שווי נשאל בחקירהו האם הנאש ידע על פיגועי התאבדות ופעולות צבאיות, והשיב כי יום לפני ביצוע פיגוע התאבדות על ידי מוחמד חשייה נפגש שווי עם הנאש, וסיפר לו כי אדם בשם עבד אלכרים אמר לשלוח מתאבד לישראל; הנאש אמר לשווי לתקשר אליו אם יזקקו לדבר מה בקשר לפיגוע, נתן לו סכום של 600 דולר, וביקש לעדכו אותו בפרטיו הפוגע (עמ' 7-6). הפוגע בוצע בירושלים, ואז התקשר הנאש אל שווי, אשר אמר לו כי הפיגוע בוצע על ידי גזרי חללי אלאקטא. הנאש ביקש ממנו להביא לו את הקלטת המצלמת של המתאבד חשייה (עמ' 7-6 להודעה ת/158). בהודעתו החניה ת/158ב סיפר שווי על הסיווע הכספי שקיבל מהתאבד (עמ' 5).

38. הנאש הכחיש בחקירהו במשפטה כי הכיר את שווי, וכן הכחיש בהודעתו את דבריו של שווי (ת/106 עמ' 9-7). לא הובאו בפניו ראיות נוספות הנ"ל אליהם התיחס שווי בחקירהו, וכן אין כל חיזוק לדבריו אלו, ולא ניתן לסמן ממצאים עליהם.

(7) על עיידה

39. על עיידה (להלן: "עיידה") היה פעיל בתנזים שעסק בעיקר בהדרכת צעירים בשימוש בנשק, ובענין זה פעל בבחינתו הנאש. כמו כן השתתף ביצוע פיגועי ירי לעבר חילילים. בעדותו סרב להסביר על שאלות שנשאל, וטען כי הנאש הוא "איש שלום" (עמ' 171-169). לפיכך הוכרז עד עין, והודעתו ת/168 הוגשה לפי סעיף 10א לפקודת הראות, באמצעות השוטר יעקב ברזני, שגבה אותה בשפה הערבית ותרגמה לעברית (עמ' 208).

40. עיאדיה סייר בחקירהתו על מעורבותו של הנאשם בקורס הירוי לצעירים (ת/168, עמי 2-1), ועל הפגועים שהוא עצמו ביצע. כמו כן אמר עיאדיה: "ראש התנזים מושן ברגותי היה יודע מכל אירופי הירוי אותם ביצעו פעליהם התנזים עוד לפני שעשו אותם והוא הסכים להם" (עמי 5). הוא ציין כי כמו חודשים לפני מעברו ביקש ממו הנסם "לקנות נשק מכל סוג", ולהעבירו דרך ابو חמיד (עמי 5).

הנאשם הכחיש בחקירהתו במשטרת יהודה הנסם שאמר עיאדיה בחקירהתו (ת/106 עמי 7). ואולם באחת מהחקירהותיו יהודה הנסם כי הורה לעיאדיה לרכוש אמל"ח ולמסורם לאבו חמיד (זכ"ד ת/43 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החקיר "רוברט" בעמי 92), דבר שמחזק את דברי עיאדיה בחקירהתו.

(8) איסמעיל רדאידה, מוהנד ابو חלאוה וכמאל ابو ווער

41. איסמעיל רדאידה (להלן: "רדאידה") ביקש לבצע פיגוע, ופנה בעניין זה לנאים. הוא ביצע את את פיגוע הירוי במעלה אדומים שבו נרצח הנזיר היווני גרמנוס ציפוקטיס ז"ל (ראה פרק ה(3) להלן). בגין פעילותו החבלנית הורשע רדאידה על פי הודהתו, ונדון למאסר עולם ועד 20 שנות מאסר במצابر. בעדותו בתיק זה (עמי 42-44) סירב רדאידה להסביר על שאלות, הוכרז עד עין והודיעתו במשטרת הוגש מכוח סעיף 10. לפקdotת הראיות (הודעות ת/151-ת/151, הודהה בכתב יד ת/151ד שנקרה, שוחזרה ותורגמה, וקלטה בה שיחור רדאידה את רצח הנזיר ותומלהה ת/151א).

הודיעתו של רדאידה הוגש על ידי החוקרים מרקו דהאן ויצחק יעקובוב, שבבו את ההודעות בערבית, אך רשמו אותו בעברית (בניגוד למקובל ולנדרש), והיעידו כי הם נמסרו מראצונו החופשי של רדאידה. הודיעתו של רדאידה ת/151ד נרשמה בכתב ידו בנסיבות יעקובוב (עמי 171, 198). ערך השיחזור (מרקו דהאן) לא התיחס לכך בעודתו, ועל כן יש להתעלם מקלט השיחזור, בהיותה אמרת חוץ של עד שלא הוגשה בדיון.

42. בהודיעתו הראשונה (ת/151א) סייר רדאידה כי החליט לבצע פיגוע כאשר ראה בטליזיה שתינוקת פלסטינית נהרגה, ועל כן ניגש למשרדו של הנאשם. השיחה ביןיהם התנהלה ביחידות, ורדאידה אמר לנאים כי הוא רוצה לבצע פיגוע ודרש לו נשק לשם כך. הנאשם הפנה את רדאידה אל אדם בשם מוהנד (אבי חלאוה) שכינויו "עלאה" (להלן: "מוחנד"), והוא להמן להשיג נשק לרדאידה. בהודיעתו השנייה (ת/151ב) הוסיף רדאידה כי הוא הבHIR לנאים שהנשך דרוש לו על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, ואז הפנה אותו הנאים אל מוהנד. מוהנד אמר לרדאידה כי ישיג לו שני רובים קלצ'ינקוב, וכי מעתה ואילך הקשר שלו יהיה עם מוהנד ולא עם הנאים. בעבר כשבועיים התקשר מוהנד אל רדאידה, אשר בינו לבין צירף אדם נוסף לפיגוע, והודיע כי הנשקים מוכנים. רדאידה קיבל את הנשקים והתחומות ממוחנד, אשר תדריך את רדאידה ואת חברו כיצד להפיעלים.

לאחר כמה ימים בהם הכינו רדאידה וחברו יאסר את הפיגוע, ותיצפתו לעבר כביש מעלה אדומים, הם ביצעו את הפיגוע, כאשר פתחו בירוי לעבר הרכב שבו נסע הנזיר ונמלטו. למחמת ההתרבר לרדאידה בחדשות כי הרג נזיר יווני, ומוהנד התקשר אליו ובא אליו בטענות על כך; רדאידה הסביר כי חשב שמדובר במונח. רדאידה נשאל בחקירהתו מדוע פנה לנאים כאשר החליט לבצע פיגוע, והסביר כי ראה את הנאשם כמה פעמים בטליזיה והבין "שהוא האדם היחיד שיכל לעזור לי בהשגת הנשק" (עמי 5).

בהודיעתו השלישית (ת/151ג), גילה רדאידה כי כוונתו המקורית הייתה לעשות פיגוע התאבדות, אך הנאשם אמר לו: "פיגוע התאבדות זה העבודה של החמאס והגיה'האד האיסלמי ושהתנזים עושים פיגועים נגד הצבא והמנכחים".

רداידה הוסיף ואמר: "מרואן ברוגוטי אמר שהוא מוכן לתת לי אמל"ח כדי שאני אעשה פיגועים נגד חיליס ונגד מנהליים" (עמ' 1). גרסתו הניל של רדהידה עולה גם מן המסמך שכותב בכתב ידו (ת/151ד), אם כי בוצרה מותמצתת יותר.

43. דבריו של רדהידה נתמכים בדברי הנאש בחקירהתו (תמליל ת/98יא עמ' 37-38, ותמליל ת/98ד עמ' 2-4, 11-12 שביהם נרשם בטעות השם איסמעיל אלדבע במקום איסמעיל רדהידה). בחקירהתו במשטרת החקיש הנאש כי מוהנד עבד במשרדו או היה סגנו, ואמר כי מוהנד לא קשור לתנאים (הודעה ת/102 עמ' 3, ת/103 עמ' 5, ת/105 עמ' 2, ת/106 עמ' 1). גם בתחילת חקירתו בשב"כ החקיש הנאש כי הכיר את רדהידה, וכי מוהנד עבד במשרדו (זכ"ד ת/9 ס' 9-8 וזכ"ד ת/ 21 ס' 22 שהוגשו ואושרו ע"י החוקר "רוברט" בעמ' 62-63).

ואולם בהמשך חקירתו הודה הנאש כי רדהידה בא אליו בהצעה לבצע פיגוע התאבדות, והנאש אמר לו: "אנחנו לא עובדים בפיגועי התאבדות". הנאש הפנה אותו אל מוהנד, ואמר למוהנד שרדידה "צריך אימון...תמצא לו מישחו". כמו כן אמר הנאש: "סיבם איתו מוהנד וניסו לעשות פיגוע פה במעלה אדומים או במקומות אחר, אני ידעתו יותר מאוחר... אז הם ירו על הרכב ונפצע מישחו אלחורי... נהרג יעני" ("אלחורי" משמעותו "כומר" בעברית - ע.ב.). הודהה דומה של הנאש בגיויסו של רדהידה לשם ביצוע פיגועים באמצעות מוהנד עולה מדברים שאמר בחקירהתו (ראה: זכ"ד ת/22 ס' 16-12 וזכ"ד ת/40 ס' 9 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58, זכ"ד ת/23 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90, ותמליל חקירתו של הנאש ת/98ד' עמ' 21-26, ות/98ז' עמ' 8).

עוד הודה הנאש בחקירהתו כי נפגש עם מוהנד, והעביר לו כספים לצורך ביצוע פיגועים, לאחר שМОHAND סיפר לו כי החוליה שלו ביצעה מספר פיגועים, כולל רצח בני הזוג כהנא ז"ל. הנאש אמר כי נתן למוהנד סך של כ- 3,000 דולר ואך נשק (זכ"ד ת/43 ס' 14-16 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62; זכ"ד ת/59 ס' 10 שהוגשו ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 56; זכ"ד ת/67 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "AMIL" בעמ' 54; זכ"ד ת/68 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעי 53).

בתמליל חקירתו של הנאש (ת/98ד עמ' 21-23), הוא מספר על כך שМОHAND הודיע לו שהחוליה שלו נッפסה, והסביר שМОHAND התייחס "לאלה שאנחנו סיידנו להם נשק".

44. קשריו של הנאש עם מוהנד עוסקים גם מדברים שאמר בהודעתו כמאל ابو וער (להלן: "ער"), לפיכם הוא היה מקבל כספי ממונד בידיעתו ובהתואתו של הנאש. בדרך זו הוא קיבל מהנאש, באמצעות מוהנד, סכום של כ- 25,000 ש"ח, שרובו יועד לייצור מרגמה וקניות אקדיים. בשלב מסוים החל הנאש לתקשר ישירות אל וער, ולברר מהם צרכיו. כמו כן אמר וער בחקירהתו כי הנאש היה מעביר לו כספים גם דרך גימאל אחויל, וכי לאחר ביצוע הפיגוע במירב התקשר אליו הנאש כדי לברר שמות האנשים שהשתתפו בפיגוע, על מנת להעביר להם כספים (ת/181ב עמ' 4-5, זכ"ד ת/181ד סע' 6). וער אמר בחקירהתו כי הוא ומוהנד היו מחליטים ביניהם למה הוא זוק, ואז הנאש היה שולח להם את הכספי; הנאש נהג לתקשר לער ולברר שהכספי שליח לו עס מוהנד אכן הגיע (זכ"ד ת/181ד סע' 1). בשלב מסוים ניתק הקשר בין וער לבין מוהנד, והנאש אמר לער כי יש לו בעיות כלכליות, ואין לו כסף לנקודות כדורים; בשלב זה הפנה הנאש את וער לגימאל אחויל לצורך קבלת כספים (זכ"דים ת/181ג סע' 15 ו- ת/181ד סע' 6.1).

45. וער ביצע מספר פיגועי ירי במסגרת פעילותם של גודי חלי אלاكتא, והוא פרט את הפיגועים בהם השתתף בהודעתו במשטרת ובחקירהתו בשב"כ. בעדותו סרב להסביר על שאלות (עמ' 189-188), ולפיכך הוגשה הודעתו במשטרת (ת/181א-ב) לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות, באמצעות החוקר גדייר סאלח, שהuid כי היא נמסרה מרצונו החופשי של וער בשפה העברית, אך

נרשמה בעברית (עמ' 209). כמו כן הוגשו שני זכי"דים מחקירתו של וער בשב"כ (ת/181ג-ד, שהוגשו בנסיבות החוקר "נונה" בעמ' 205). אמרות החוץ של וער אמנים אין נטבות בריאות נספנות, אך הובאו ראיות רבות על הסיווע שהגיש הנאשם לאנשי השיטה לצורך רכישת נشك לביצוע פיגועים.

(9) נאסר (חלום) נאג'י אבו חמיד

46. נאסר חלום נאג'י אבו חמיד (להלן: "חלום") הוא אחיו של אבו חמיד, והוא ביצע פיגועי ירי במסגרת גזרוי חללי אל-אקצא. חלום היה מעורב בפיגוע בו נורתה למוות השוטרת גלית ארביב ז"ל בנווה יעקב ירושלים (ראה פרק ה/10) להלן). הוא גם השתתף בהכנות הפיגוע הקטלני במסעדת "סיבוד מרכט" בתל אביב (ראה פרק ה/12) להלן). הוא הורשע על פי הודהתו ונדון לעונש של חמשה מאסרי עולם מצטברים (ת/161א-ב).
בעודתו סרב חלום להסביר על שאלות (עמ' 76-73), וטען כי הנאשם הוא מנהיג פוליטי שאינו לו קשר עם "עניןאים צבאיים". לפיכך הוגשו הודעתו במשטרה (ת/162א-ג) על ידי השוטרים מזרחי ואלקרען בעמ' 184, 194). הקשר של חלום היה עם אחמד ברוגטי, שהיה עוזרו הקרוב של הנאשם.

(10) זיאד חמודה

47. זיאד חמודה (להלן: "חמודה") היה פעיל בתנאים. בעודתו סרב חמודה להסביר על שאלות, ולאחר שהוגשה הודהתו לפי סעיף 10א. לפકודת הראיות, כאשר הוכרז כעד עזין, הוא טען כי חתום על הודהתו על מנת שיישו לו ניתוח אפנדיציט (עמ' 197-196). הוא הבהיר את הדברים שאמר בודהתו ת/167ב, וטען כי הנאשם הוא "איש שלום". הודהתו של חמודה נגבהה על ידי השוטרABI עקיבא, אשר לא הובא לעדות, ולפיכך היא לא הוגשה כדין ויש להתעלם ממנה.

חמודה הורשע על פי הודהתו בשורה ארוכה של עבירות ביטחוניות (ת/167א). בכתב האישום בו הודה חמודה, נטען כי הוא גויס לתנאים על ידי הנאשם, לצורך הכרה צבאית, והובטח לו כי הנאשם יdag לו לסייע כספי. כמו כן נטען בכתב האישום בו הודה חמודה כי הוא פנה אל הנאשם לקבלת נشك לצורך ביצוע פיגוע ירי לעבר היישוב פסגות, והנאשם הפנה אותו אל מוהנד לצורך ביצוע נشك (פרט חמימי ופרט שביעי לכותב האישום). בחקירהו בשבי' אישר הנאשם כי חמודה ביקש ממנו נشك, ולמיטיב זכרונו לא קיבל זאת (ז' י"ד ת/34 ס' 5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "איתוי" בעמ' 52).

במקום אחר בחקירהו אמר הנאשם כי ייתכן שחמודה קיבל ממנו רובה 5- MP (תמליל חקירה ת/89ח' עמ' 67). אין בוחמר הראיות דבר המפליא את הנאשם זולת הודהתו של חמודה בעבודות כתוב האישום לפיו הורשע, ולא ניתן לבסס ממצאי כלשהו על סמך הודהה שכזו (ראה סעיף 132(ג) להלן). אך הובאו ראיות רבות אחרות בדבר הסיווע שהגיש הנאשם לאנשי השיטה לצורך רכישת נشك לביצוע פיגועים.

(11) ריאד עמור

48. ריאד עמור (להלן: "עמור") היה פעיל שטח נוסף של התנאים, שפרט בחקירהו את הפיגועים בהם נטל חלק. בעודתו סרב להסביר על שאלות (עמ' 172-174), וטען כי לא היה לו קשר עם הנאשם. הוא הוכרז כעד עזין, והודהתו ת/169א-ב' הוגשו בנסיבות השוטרים דוד מזרחי ויעקב ברזאני, שהיעדו כי עמור מסר אותן וחתם עליהם מרצונו החופשי (עמ' 208). ההודעות נגבו בעברית אך נרשמו בעברית (שלא על פי המקובל והדרושים). עמור הורשע עפ"י הודהתו ביצוע פיגועים רבים (ת/169ג-ד).

49. עמור סייר בחקירהתו כי פגש את הנאשס כחci שנה לפני מעברו, והנאשס אמר לו כי הוא מרווח מהפעילות של עמור וחבריו בבית לחם, וכי עדיף שייעשו פיגועים כנגד הצבא ולא כנגד מטרות אזרחיות, כי "זה עושה בעיות", ו"గורטocab ראש ליו"ר" (ת/169א' עמי 3, ת/169ב' עמי 11). הנאשס טען בחקירהתו במשטרה כי אינו מכיר כלל את ריאד עמור (ת/104 עמי 9), ואין כל ראייה לסתור טענה זו זולת אמרת החוץ של עמור הטעונה חיזוק, שלא נמצא לה. אך הובאו ראיות רבות בדבר עמדתו הכללית של הנאשס בעד ביצוע פיגועים כנגד חיילים ומנהלים.

(12) נאצץ חאג'

50. נאצץ חאג' (להלן: "חאג'") פעל אף הוא במסגרת הפת"ח, ופרט בהודעתו ת/170א' את הפיגועים בהם נטל חלק. בעדותו סרב תחילית להסביר על שאלות, ולאחר מכן הבהיר את כל מה שאמור בחקירהתו (עמי 175-176).

לפייך הוגשה הودעתו לפי סע' 10א. לפקודת הראיות, באמצעות החוקר משה לוי, שהעיד כי חאג' מסר את ההודעה מרצונו החופשי לאחר שהוזהר בדבר זכויותיו (עמי 211-212).

בהודעתו הניל' אמר חאג' כי פנה ייחד עם פעילים אחרים למשדו של הנאשס בבקשת לקבל כספים ונשק. הנאשס אמר להם לחפש נשק, וכי הוא יממן את רכישתו. מאוחר יותר נתן לו הנאשס 1,200 דולר לצורך רכישת נשק (עמי 5-4). אין בחומר הראיות דבר לחיזוק אמרת החוץ הניל' של הטעונה חיזוק, אך הובאו ראיות רבות לסייע שהגיש הנאשס לאנשי השיטה ברכישת נשק לצורך ביצוע פיגועים.

(13) תحرיר ברוגותי

51. תחריר ברוגותי (להלן: "תחריר"), שהוא קרוב משפחה של הנאשס, ביצע על פי מה שמסר בחקירהתו פיגועי ירי ורבים. הוא סרב להסביר על שאלות בבית משפט (עמי 177-178), ולפייך הוגשה הודעתו במשטרה לפי סע' 10א. לפקודת הראיות (ת/171א'-ד'), באמצעות השטור יעקב ברזאני שגביה אותן, והעיד כי ההודעות נמסרו מרצונו החופשי של תחריר בשפה העברית, ותורגם לעברית לאחר מכן (עמ' 207).

52. תחריר אמר בחקירהתו כי פנה אל הנאשס בבקשת לסייע לו להקים חוליה. הנאשס הבטיח לעזור לתחריר בכספי ובתחמושת, ולסייע לאנשיו אם יעצרו. הנאשס אף הציע לתחריר להיות אחראי על החוליה, ולהתפרק מפעילות בעצמו. תחריר הסביר בחקירהתו כי פנה אל הנאשס על מנת לקבל נשק לחוליה שהקים (ת/171ד' עמי 3). לאחר מכן נמשך הקשר באמצעות מוחנד, שרמו לו כי הנאשס אינו מעוניין שהוא יקח חלק בפעילות; הנאשס עצמו הסביר לתחריר כי עמדתו זו נובעת מכך שחבריו החוליה שלו הם נוכלים (ת/171 עמי 4).

הנאשס הבהיר בחקירהתו במשטרה את כל דבריו של תחריר (ת/104 עמי 10-9). ואולם בחקירהתו בשבי' כהודה הנאשס כי תחריר פנה אליו על מנת לבצע פיגועים, וביקש נשק לצורך כך. אלא שלטענת הנאשס הוא לא נעה בקשה (זכ"ד ת/30 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" עמי 54). אין בחומר הראיות דבר זולת אמרת החוץ של תחריר, הטעונה חיזוק שלא נמצא, לסתירת טענתו של הנאשס. אך הובאו ראיות רבות לכך שהנאשס סייע לאנשי חוליות הטרור לרכוש נשק לצורך ביצוע פיגועים.

(14) אחמד מוצפר

53. אחמד מוצפָר היה סוחר נשק שספק כל נשק לאנשי התנאים ולגזרי חללי אלאקטא. בעדותו (עמ' 186-188) סרב להסביר על שאלות, והתчасח לכל מה שאמר בחקירהו. מוצפָר הוכרז כעד עוין והודעתו במשטרת הוגשה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/179), באמצעות החוקר יעקב ברזאני, שהעיד כי החודעה נמסרה לאחר שמושפָר קיבל אזהרה לגבי זכויותיו, וחתם על החודעה שנגבתה בעברית, אך נרשמה בעברית (עמ' 208).

בהודעתו סיפר מוצפָר על פגישה שלו ושל חבריו במשרדו של הנאים, יומיים לפני היריגתו של ראייד כרמי. הנאים אמר להם כי הם צריים להמשיך בפעולות בכפר מגורייהם, ולא ברמאללה, והבטיחו לעוזר להם. לאחר מותו של כרמי קיבל מוצפָר הוראה לבצע פיגוע נקמה; ההוראה הגיעה ממוחמד ג'אבר, שעבד במשרדו של הנאים, ולכן הבין מוצפָר שמדובר בהנחיה של הנאים (ת/179 עמ' 6-7). הנאים הכחיש בחקירהו את דבריו של מוצפָר (ת/104 עמ' 3), ואין ראייה לחיזוק אמרתו החוץ של מוצפָר, זולת הראיות הרבות שהובאו בדבר קרייאתו של הנאים לנוקם בדרך פיגוע את מותו של כרמי.

(15) שrif נאג'י

54. שrif נאג'י (להלן: "שrif"), היה חבר בחוליה של אחיו ابو חמיד, שביצעה פיגועים כנגד אזרחים יהודאים, והוא גם היה שומר ראשו של הנאים. שrif היה זה שליווה את המתאבד אברاهים חסונה, אשר ביצע את הפיגוע ב"סיו פוד מרקט" בתל-אביב, והוא פירט בהודעתו את כל מעליו.

שrif, כמו יתר חבריו, סרב בעדותו להסביר על שאלות, פרט לכך שטען כי הכיר את הנאים רק מהטליזיה. הוא הוכרז כעד עוין והודעתו (ת/182,aliaה צורף כתוב ידו המתרגם בעברית ת/182א, הוגשה באמצעות החוקר אבי בן לולו, שהעיד כי החודעה נמסרה מרצונו החופשי של שrif (עמ' 210).

55. בהודעתו (ת/182) סיפר שrif על פיגועי הירי שביצע לעבר חילים ומתנחים במסגרת ארגון התנאים של פט"ח. הוא הסביר כי ביצע את הפיגועים על מנת שהאנטיפאדה תימשך וווקא מושום שהוא מעוניין בשלום, והוא שrif: "כק הי אומרים לנו ערפת ומרואן ברגותי וחושין אשיך הי אומרים בטוליזיה הפלשתינאית ובאלג'יריה... הם הי אומרים שם האנטיפאדה תימשך אז אנחנו נקבל יותר שטחים יותר דברים מישראל" (עמ' 4). הנאים הכחיש בחקירהו במשטרת אמרת דברים אלו (ת/103 עמ' 5).

לאחר שהחוליה של שrif התפרקה בשל מותו של מוחמד עומסי, החל שrif לשמש כשומר ראשו של הנאים במשך חצי שנה עד למאי. הוא אמר בחקירהו על הנאים: "היהתי שומע אותו אמר לאנשים שלו שימושו בפיגועים והיה אומר זאת בטוליזיה היישראלית והערבית באופן חופשי" (עמ' 5). בחלוקת השני של הודעתו סיפר שrif על חלקו בפיגוע במסעדה "סיו פוד מרקט" בתל-אביב, ועל מעורבותו של אחמד ברגותי בפיגוע (עמ' 11-5). הנאים הכחיש בחקירהו כי היה לו קשר כלשהו עם שrif, אם כי הכיר אותו (זכ"ד ת/34 סי' 4, שהוגש ואושר על כך שהנאים היה קורא בעמ' 2). ואולם הדברים שאמר שrif נטמכים בראיות רבות שהובאו על כך שהנאים היה קורא באמצעות התקשרות לבצע פיגועים נגד ישראל, וכך אף הורה לאנשיו לעשות.

(16) אמיד ابو רדאה

56. אמיד ابو רדאה (להלן: "אבי רדאה") היה פעיל נוסף בתנאים שביצעו פיגועי ירי לעבר חילים ומתנחים, כפי שסביר בחקירהו. בעדותו טען שלא היה לו שום קשר עם הנאים ועם אחמד ברגותי, וכי לא קיבל נשק מהנאים אלא מהרשויות הפלשתינאיות.